



VERMĚŘOVICKÝ ZPRAVODAJ

léto 2012

čp. 20 – Faltusovi

I červenec má svůj název podle hmyzu červce, který se v tomto období sbíral a používal k barvení látek.

Červenec a srpen jsou nejteplejšími měsíci v roce.

S tímto rčením lze souhlasit - v těchto měsících bývají vysoké teploty.

Název SRPEN nám připomíná srp a s ním související žně. V tuto roční dobu ale bývají obvykle ve vyšších polohách.

Jako další varianta názvu měsíce srpna se nabízí litevské slovo sirpstis, tzn. zrát.

Na svatého Vavřince první podzimní den - 10.8.

Kolem 10. srpna začínají klesat denní teploty, proto se považoval za první podzimní den.

Na svatého Vavřince slunečnost - vína hojnost

Slunečné počasí předpovídá dobrou úrodu vína.

Bartoloměj svatý odpoledne krátí. Sv. Bartoloměj všemu hlavu zlomí. (24.8.)

Pranostiky ukazují na zkracující se den i na přelom mezi létem a podzimem.

Stěti sv. Jana - přestávají již parna. (29.8.)

Rčení připomíná, že léto pomalu končí a začíná se ochlazovat.

OBSAH ■ z kroniky ■ gymnázia ■ cesta kanadou a Aljačkou ■ darují krev ■ tvrz Orlice ■ první ulice ve Verměřovicích ■ rodinné centrum KUK ■ Kramářova chata ■ Orlická brána ■ škola ■ okénko ŠJ ■ Airshow ■ u Skautů ■ SDH ■ putování hmyzím světem ■ fotbal ■ firma LUX ■ naši předkové ■ divadlo ■ charita ■ dárci krve ■ laparoskopická věž ■ Domov pod hradem Žampach ■ ZTP a ZTP/P ■ anketa ■ jednání ZO ■ spol. kronika ■ Vladimír Beran ■ ztráty a nálezy dokladů ■ LSPP

SLOVO STAROSTKY

Vážení spoluobčané,

léto i prázdniny nám začaly opravdu extrémními teplotami. Vypadá to, že počasí se zahrádkářům snaží alespoň trochu nahradit újmy způsobené jarními mrazíky.

Přejme si, aby nám a hlavně našim dětem vydrželo teplo po celé prázdniny a Verměřovicím se vyhnuly extrémní projevy počasí v podobě bouřek a příválových dešťů.

Obci byla přidělena dotace z Pardubického kraje z programu „Obnova venkova“ na výměnu oken a dveří v Kulturním domě. Část vynaložených prostředků se nám časem vrátí formou úspory energie na

vytápění. Přínosem bude i zlepšení vzhledu objektu reprezentujícího naši obec.

O prázdninách bude přechod před základní a mateřskou školou po opravě silnice doplněn o tzv.: „optickou brzdu“. Jedná se o soubor pruhů, které řidiče důrazněji upozorní na to, že se blíží k přechodu pro chodce. Pro zvýšení bezpečnosti dětí to bude jistě přínosem.

Dle stávající platné legislativy musí mít obec do konce roku 2015 vydaný nový územní plán.

Zastupitelstvo obce o pořízení nového územního plánu rozhodlo na zasedání dne 26. 4. 2012.

Návrhy na využití území či změny můžete podávat na obecní úřad do 31. 7. 2012.

Územní plán je nejdůležitějším nástrojem územního plánování – vymezuje zastavěná území a zastavitelné plochy, stanovuje podmínky využití těchto ploch včetně dopravní a technické infrastruktury apod. O etapách pořizování budete průběžně informováni prostřednictvím úředních desek obce Verměřovice a města Žamberk.

Všem přeji krásné prožití dovolených, dětem prázdniny podle jejich představ.

Vlastimila Vacková

Z KRONIKY – ROK 1962 UDÁLO SE PŘED 50-TI LETY

Dne 24. září začali konečně pracovníci okresního stavebního podniku v Ústí nad Orlicí s úpravou terénu pro stavbu dlouho očekávané nové prodejny Jednoty na místě někdejšího čp. 9 proti dosavadní prodejně. Za několik málo dní vyhloubil buldozer prostory pro základy a sklepy, to však byla první a poslední práce na nové prodejně. Za nějaký čas zastavil ONV v Ústí nad Orlicí všechny stavební investiční práce na celém okrese v důsledku celostátních úspor velké rozestavěnosti a realizace naší nové prodejny se oddálila opět na neurčito.



zasypávání vyhrabaných základů pro novou prodejnu



Ve stavbě rodinných domků letos pokračují: Mlynář Miroslav v dolní části obce, Macháček Miroslav a Petr Václav ve stavebním obvodu „U zastávky“, s novostavbou začali a do zimy zastřešili: Karel Výprachtický a Zdeněk Boušek z Jablonného nad Orlicí v novém obvodu „Na Poříčí“. Vedle novostavby Karla Výprachtického si připravil vápenku k budoucí stavbě Bohuslav Sonták, dosud bytem v čp.90. Zbořena byla chaloupka čp.86 po odchodu zde bydlící stařenky Františky Petrové

do domova důchodců na Žampach. Na Poříčí bylo opět letos pokračováno v budování komunikace a ve škole byla provedena část kanalizace od vývodu ze sklepa k hlavnímu kanálu na silnici.

Ve dnech 10.-19. února byl vyhlášen v naší obci i jinde zákaz shromažďování občanstva v kině, na divadelních představeních a tanečních zábavách pro silné rozšíření chřipkové epidemie, která postupovala ze středu a severu Čech k východu. V obci onemocněla řada lidí bez vážných následků. Také pololetní prázdniny na školách byly pro tuto epidemii prodlouženy. Během roku zemřelo 9 dospělých osob (3 muži a 6 žen) ve stáří od 54 do 84 roků. Příčiny úmrtí byly různé. Ve dvou případech rakoviny (54 a 60 let), ve dvou případech

srdeční nemoci (60 a 73 let), jeden úraz (68 let), sklerózy stáří a jiné (79, 84, 64, 74 let). Dne 17. ledna konala zdejší místní organizace ČsČK svoji výroční členskou schůzi. Zahajovala ji předsedkyně Marie Šedajová st., přednášku o kouření a zneužívání léků měl MUDr. M. Novák z Jablonného nad Orlicí. Závěrem byly promítány zdravotnické filmy. Přítomno bylo 70 občanů. Skupina má 37 členů, z toho 13 pracuje v zemědělství. Práce místní skupiny, založené na sklonku roku 1958, se zaměřila na zlepšování pracovních a životních podmínek na vesnici, zejména na zvyšování hygieny práce v JZD, družstevního stravování a bydlení. Členové skupiny odpracovali 685 brigádnických hodin v zemědělství a 1.073 hodiny na stavbě kulturního domu. Skupina má 4 zdravotnické hlídky a získala

celkem 10 dárců krve, v obci je dále 11 vyškolených zdravotních sester, z toho 2 s vyšším školením. Členové výboru upozorňovali po celý rok na nedostatečné sociální zázemí pro obsluhující personál v objektech JZD, v prodejně Jednoty bylo provedeno 11 hygienických kontrol zejména v malých skladovacích a prodejních prostorách. Pohostinství Jednoty trpí nadále nedostatečným sociálním vybavením. Občané velmi chybují, když znečišťují také řeku uhynulými domácími zvířaty, rozbitým sklem a různými nepotřebnými věcmi.

Pod záštitou místní skupiny ČsČK se konala z jara veřejná sbírka peněžních a věcných darů pro strádající obyvatelstvo za svobodu bojujícího Alžírsko. Sběrka vynesla 295,- Kčs a značné množství pánských i dámských části oděvů, dětských oděvů a bot.

Pečovatelkou službu v obci vykonávaly velmi svědomitě dvě dobrovolné sestry, Marie Šedajová st. a Věra Mlynářová. Příkladně už několik let pečují o stařičkou, obsluhu neschopnou paní Pecháčkovou a těžce nemocnou paní Novákovou.

Zdejší dvoutřídní základní devítiletou školu s 1. - 5. ročníkem navštěvovalo ve školním roce 1961 - 62 celkem 42 dětí (19 chlapců a 23 dívek), ve školním roce 1962 - 63 42 dětí (17 chlapců a 25 dívek). Ve II. třídě vyučovala do prázdnin s. Jana Horáková z Mistrovic, po prázdninách s. Blanka Maisnarová rozená Skalická, bývalá žákyně zdejší školy. V mimoškolní práci vede ředitelka školy O. Hájková nadále knihovnu OB, dále pracuje ve výboru ČsČK, je aktivistkou stálé školské komise MNV a s výborem žen spolupracuje při pořádání besed. S. učitelka Horáková pracovala v ČSM v Mistrovicích, zde byla až do května vedoucí pionýrské organizace a dálkově studovala. Po ní vedli PO: Josef Macháček, Věra Štěpánková a Eva Kacrová, členové ČSM zaměstnaní v průmyslových závodech, všichni bývalí žáci zdejší školy. K vedení zájmových kroužků na škole se nepodařilo získat vedoucí z řad rodičů, pouze zájmový pěvecký kroužek vede učitelka hudby v Lanškrouně, zde bydlící s. B. Plesková. Na konci školního roku 1961 - 62



prospěli všichni žáci školy, 4. stupeň z jazyka českého mělo 5 žáků, z jazyka ruského 2 žáci a z matematiky 4 žáci. Chování žáků nemělo vážných závad. Do veřejně prospěšné práce se děti zapojily ve spojení, sběru odpadových surovin a léčivých bylin, ve žňových hlídkách a ve všech kulturních programech v obci. Ke XII. sjezdu KSČ se rozhodly děti vypěstovat květiny pro výzdobu školy, čímž ušetřily 126,- Kčs z rozpočtu MNV. Předsedou sdružení rodičů a přátel školy byl do prázdnin s. Vladimír Motyčka, po prázdninách s. Ferdinand Bárnét. K mezinárodnímu dni dětí uspořádalo SRPDŠ pro školní děti autokarový zájezd do Brna (ZOO, Špilberk, letiště) a na Kníničskou přehradu. Zdravotní stav žactva byl vcelku dobrý, ani chřipková epidemie o prodloužených pololetních prázdninách od 29. 1. do 17. 2. mezi nimi neřádila. ZDŠ v Dolní Čermné navštěvují 32 žáci, ostatní nad 15 let jsou v učebním poměru v průmyslu, zemědělství a 1 žákyně studuje na dvanáctiletce.

Leden byl oblačný, větrný, v první třetině měsíce ještě celodenní mrazy s minimem -11°C ráno, ve druhé a třetí třetině měsíce však obleva s teplotou přes den až +7°C, padal sníh s deštěm až i úplně přšelo. Teprve v posledních třech dnech se vítr obrátil, teplota poklesla až na -12°C a napadlo 5cm nového sněhu.

Únor přinesl silné sněžení a vánice, při zatažené obloze se však teplota pohybovala kolem 0°C. Napadlo 22cm sněhu. Ve dnech 25. – 26. se vyjasnilo, teplota poklesla ráno až na -13°C, koncem měsíce je však opět zataženo se sněžením a za dne taje.

Březen začíná sněžením, ve dne taje a prší se sněhem. Po přechodném ochlazení a vyjasnění v polovině měsíce celý týden silně sněží, za silného SZ větru se tvoří závěje, teplota klesla ráno až na -14°C. Dalších 15 cm nového sněhu. Ve dnech 18. – 26. se vyjasnilo, ráno mrzne, přes den až +3°C, konec měsíce však přinesl náhlý zvrát zimy. Oteplilo se na +14°C a během několika dní všechnen sníh roztál. Za deště dne 31. 3. stoupla voda v Orlici a zatopila cesty mezi lávkami.

*příště pokračování
čerpáno z obecní kroniky*

VRACÍME GYMNÁZIÍM PRESTIŽ, DOCEŇUJEME VÝZNAM ODBORNÝCH ŠKOL

Čas od času se v médiích či v řeči mezi lidmi objeví informace, které ne zcela objektivně posuzují danou realitu. Nejinak je tomu se slovy o záměrném rušení gymnázií. Nejsou rozhodně na místě. Možná je vyvolaly obavy neúspěšných žáků u tzv. zkoušek nanečisto letos v březnu. Dobře připravení žáci se však přijímacích zkoušek do maturitních oborů bát nemusejí. Obtížnost testů pro ostré přijímačky bude navíc srovnatelná s minulým školním rokem. Řada žáků alespoň při „zkouškách na zkoušku“ poznala, kde je „tlačí pata“ a kde bylo tedy možné doplnit si své znalosti.

Kroky, které v oblasti středního školství činíme, jsou zcela v souladu s cílem vrátit gymnáziím kredit výběrových škol. Přijímací zkoušky mají vést především k tomu, aby do lavic v gymnáziích usedali skutečně jen ti nejlepší, kteří jednou bez problémů dostudují vysokou školu a stanou se z nich uznávaní odborníci – lékaři, vědci či právníci. Můžeme jistě diskutovat o náročnosti testových otázek i o tom, zda jejich zvládnutí skutečně vypovídá o úrovni daného žáka, avšak obecně lze říci, že stanovení jednotných přijímacích zkoušek byla cesta správným směrem.

Přesvědčují nás o tom i samotní pedagogové. Na veřejném slyšení ke smyslu státní maturity, které se konalo v Senátu a účastnilo se ho mnoho pedagogů ze středních škol, byl několikrát právě těmito pedagogy vznesen požadavek na konání přijímacích zkoušek, aby na střední školy byli přijímáni jen ti žáci, kteří jsou tyto školy schopni dokončit.

Také učitelé základních škol jsou velmi spokojeni s tím, že se konají přijímací zkoušky. Jejich žáci jsou totiž nyní motivováni k tomu, aby se více učili. A nutno dodat, že většina gymnázií přijímala žáky na základě přijímacích zkoušek i před tím, než kraj

začal realizovat jednotné přijímací zkoušky. A vybírala si opravdu pečlivě. Až do doby, kdy vlivem demografického vývoje začal klesat počet žáků vycházejících z 9. ročníků základních škol. Prosím, příznem si to!

Jednotné přijímací zkoušky do maturitních oborů se ve školách zřizovaných Pardubickým krajem uskutečnily poprvé v minulém školním roce. Z jejich výsledků a z názorů ředitelů škol vzešly bodové hranice potřebné pro přijetí. Pro osmiletá gymnázia nebylo třeba bodovou hranici použítou v loňském roce měnit, neboť uchazeči z 5. ročníků dopadli v testech velmi dobře a neměli problém uvedeně bodové hranice dosáhnout.

Přestože v minulém školním roce byla pro přijetí na osmileté gymnázium stanovena hranice 50 bodů z 80 možných, první ročníky gymnázií rozhodně prázdné nezůstaly a tyto školy neměly problém s naplněním. Je ale také pravda, že zájem o studium na některých gymnáziích v kraji není velký a některá gymnázia nemají ani tolik přihlášek, kolik volných míst nabízejí.

Avšak také na středních odborných školách studují výborní žáci s obrovskými možnostmi uplatnění. Je skutečně na čase se zamyslet nad efektivním využitím sítě velice kvalitních středních odborných škol. Také ony připravují žáky pro studium na vysokých školách a o kvalitě této přípravy svědčí i výsledky státní maturity, které byly na některých odborných středních školách lepší než na některých gymnáziích. Na problematiku je třeba nahlížet v širším kontextu. Nabízí se tu prostor pro kvalitnější práci výchovných poradců na základních školách, odborníků v pedagogicko – psychologických poradnách a především rodičů, kteří by měli své děti znát nejlíp a dokázat jim při výběru oboru poradit.

*Jana Pernicová
členka Rady Pardubického kraje
pro školství, kulturu a památkovou
péči*

CESTA KANADOU A ALJAŠKOU (2011) – II.DÍL

Jedním z hlavních našich cílů na Aljašce bylo dostat se k moři, jmenovitě do zálivu přístavního městečka Seward, kde lze pozorovat bohatý mořský a pobřežní život. Vlivem proudění vody i vzduchu záliv nikdy nezamrzá na rozdíl od ostatních pobřežních oblastí. Proto se zde vyvinula neobyčejná flora i fauna. Kromě toho v okolí do vzdálenosti 20-50 mil po moři lze navštívit několik mohutných ledovců, které postup-



Ulamující se masy ledu z Ledovce Aialik Glacier

ně odtávají, a obrovské masy ledu jako domy se ulamují a s rachotem se řítí do moře. Vzhledem k tomu, že se masy ledovců v těchto končinách během posledních desetiletí začínají výrazně ztenčovat, odlamování nabývá na intenzitě, američtí i kanadští vědci přisuzují tento jev „globálnímu oteplování planety, „což může mít pro další vývoj naší plane-

ty docela zásadní význam.

Mořský život v zálivu Seward je vskutku rozmanitý. Během naší celodenní plavby k ledovcům a zpět jsme stihli pozorovat kromě lachtanů (viz foto) také tuleně, mořské vydry, kosatky a dokonce jednu velrybu Keportak, alespoň její ocasní ploutev a známý „vodotrysk“. Více nám tato krasavice neukázala. Ještě bych se rád zmínil o technické stránce našeho plavidla, pro suchozemce něco nevídaného, kdy výletní parník asi tak pro 80 lidí ovládá jeden kapitán (= i kormidelník). Ten je zároveň konferencierem, mořským znalcem, biologem, zoologem, vulkanologem, mineralogem a znalcem klimatu a přítelem všech pasažérů. Jeho strhující výklad o každé rybě, ptáčíh, řasách, o pobřežních útvarech s hnízdicími koloniemi hlavně racků a ke všemu co jsme potkávali, uchvátil každého pasažéra, včetně dětí. Škoda jen, že výklad byl anglicky a ne česky. A tento výletní parník dovedl zastavit na místě, na místě se otočit, couvat a zase vyrazit plnou parou vpřed. Manévrovací schopnosti tohoto kolosu jsou hodny obdivu.

Ovšem všechno jednou končí, i náš pobyt v jednom kouzelném zálivu Aljašky, a my jsme se museli vydat dále, přesněji řečeno zpátky

do Kanady a směrem na jih, tentokrát co nejbližší podél pobřeží Pacifiku, což je ovšem problém. Krajina zde je hornatá, plná fjordů a zálivů, a tak s malým jednodenním odskokem znovu na Aljašku do městečka Skagway jsme stejně dojeli pouze do přístavu Prince Rupert a pokračovat jsme museli lodí. Dál silnice nevede.

Ale zpět k zálivu s městečkem Skagway. Je to známé východisko zlatokopů a dobrodruhů z období Zlaté horečky (koncem 19 století). Do Skagway připlouvaly lodě se stovkami dobrodruhů, kteří legendárním průsmykem Chilkoot Pass, později také průsmykem White Pass byli nuceni vynosit až tunu zásob a náradí, přes zimu na Benettově jezeře postavit vory a zjara po řece Yukon doplout do Dawsonu. Ten byl v té době jinak nepřístupný. Později zde byla průsmykem White Pass postavena železnice, která dnes slouží jako turistická atrakce. A celé město Skagway slouží jako skansen a atrakce pro turisty .

Také my jsme se ještě naposledy vydali znovu na skok na Aljašku, tentokrát vláčkem do Skagway a autobusem zpět za Kanadské hranice, abychom vzdali hold tisícům zlatokopů a dobrodruhů, kteří se



„Vyhřívající“ se lachtani, teplota asi 3°C



Vláčkem do přístavu Skagway

vydali do neznámé, promrzlé ledové krajiny, za vidinou zlata. Jen zlomek z nich zbohatnul, zato mnozí se již nevrátili.

Vystoupat průsmykem Chilkoot, tak na to jsme my neměli ani síly, ani čas.

Dále jsme pokračovali autem kanadským územím, dokud to šlo, až z přístavu Prince Rupert jsme



Památník zlatokopům, kteří se odsud vydávali na cestu, ze které mnohdy nebylo návratu.

museli trajektem. Ten plul bez přestávky 18 hodin. Zakotvili jsme v přístavu Port Hardy na ostrově Viktoria. To byl takový předposlední hlavní cíl naší výpravy. Na ostrově již bylo citelně tepleji. I když jsme se pak dostali k oceánu a koupali se v něm, tak to tak nevypadalo. Ostrov jsme projeli od začátku do konce (od severu na jih) asi za týden a opět navštěvovali různá místa, skanseny, města a kempy především na pobřeží Pacifiku, neboť oceán je pro nás vzácný, nutno si jej užít. Protože ostrov Viktoria slouží celé Britské Kolumbii a západní Kanadě jako rekreační oblast, potkávali jsme zde především turisty, domorodce, penzisty, kteří si zde pořídili nějaký ten domek a užívají si pohody a klidu. Je známo, že ze skalisek pobřeží lze pozorovat tahy velryb, poslouchat jejich zpěv a kochat se jejich majestátností. My jsme zrovna takové štěstí neměli, přesto klid a pohoda ostrova v nás zanechala silný dojem.

Po projetí ostrova jsme z přístavu města Nanaimo přešli trajektem zpět do Vancouveru, což byl náš poslední hlavní cíl celého výletu, na který jsme se těšili. Před 5 týdny jsme zde začínali a město znali jen přes nákupy zásob a vybavení, z vnitřku obchodních domů. Tentokrát jsme si Vancouver chtěli taky užít z té skutečné stránky. Měli jsme na to 4 dny. Opět jsme se ubytovali u našeho kamaráda a jeho ženy, okupovali spodní část baruku

a vyráželi do centra města, na místní Broadway, Downtown, ale hlavně do Stanley Park, kde je chráněná příroda, ale zároveň spousta zajímavých míst.

Navštívili jsme Totem Park, známé Mořské akvárium, kotviště člunů místní smetánky, pohoupali se na jednom ze zavěšených lanových mostů Lions Gate Bridge přes záliv Vancouver Harbor. Snídaně a večere byli u hostitelů, přes den jsme však hojně chodili na oběd do čínských a korejských restaurací (je to levnější), jedli tyčkami, navštívili ovšem i Kanadskou restauraci i nějaký ten Fast Food. A taky nakupovali drobné dárečky domů.

Nyní něco o zvěři a rostlinách.

Schválně jsem se dosud nezmínil o medvědech, vlčích, kojotech, pumách, jelenech, losech, kariboo, orlech bělohlavých, veverkách zemních, ale hlavně o lososech, sivelech, pstruzích a dalších rybách. Nezmínil jsem se záměrně, neboť tato zvířata nás na dlouhých cestách divočinou, hlubokými lesy, rozlehlými horskými hřbety a údolími doprovázela více či méně neustále a kdybych se tím zabýval podrobněji, tak by se další text už do článku nevešel. Stejně tak rozmanitá je květena, která se zde na severu objevuje krátce, ale intenzivně a svou pestrostí ohromí nejen odborníka. A houby – severní lesy jsou královstvím křemenáčů. Občas jsme



Stařec a moře



Manekýn



Denní nářez křemenáčů osikových

museli vyhlásit zákaz sběru, protože i ta nejlepší houba se přejí, když je toho moc. Medvědy jsme potkávali běžně, hlavně hnědé, u silnic, někdy na pár metrů, to jsme raději nevylezli z auta, často jsme si užili velké legrace. Oni jsou hraví, rádi se předvádí, hlavně ti mladí. Například medvědice s mládětem, kdy matka se spokojeně pase, mládě vyleze na strom a dělá na nás „opičky“.

No a výlet snů končí, odjíždíme z Vancouveru ve 4 hodiny ráno bez rozloučení, přece nebudeme budit hostitele. Musíme se spoléhat na to, že nebude žádná porucha s autem, že nás američtí celníci na hranici s USA nezdrží, že nespleteme silnice a že v tak obrovském a rozlehlém městě, jako je Seattle, najdeme to správné letiště, stihneme vrátit

auto a ještě najít tu správnou bránu k našemu letu. Letadlo startuje ve 12. Není čas nazbyt. Uf, zvládli jsme to, procestovali jsme 13 tisíc kilometrů opravdovou divočinou, nekonečnými lesy, koupali se v průzračných jezerech s teplotou vody blížící se nule, báli se medvědů, naštěstí ty agresivní Grizzly jsme nepotkali. Díky našemu vozu, který nás nenechal ve štychu, ani jeden defekt, žádná porucha, spotřeba asi 10-11 litrů na 100 km v pěti a se spoustou bagáže a zásob, po mizerných cestách. Za pivo jsme utratili daleko více peněz jak za benzín. Je to skoro zázrak, jak vše hladce procházelo na silnicích z hrubé šotoliny, plné kamení a často i výmolů. Jsme bohatší o tisíce fotek - příroda, zvíř, rostliny, města osady, památky, muzea, řeky, trajekty.

Jediné, co bylo trochu nad nás, odhad byl čas společně strávený. Po 6 týdnech společného pobytu v autě, ve stanech, v campech, no byli jsme rádi, že jsme přistáli v pořádku v Praze a mohli si od sebe na chvíli odpočinout.

JAN ŽÁK z Verměřovic 11,
8. 4. 2012



Veverka zemní (typická pro severoamerický kontinent)



Orel bělohlavý na stěžni lodě v přístavu Seward



Losice s mládětem (vzácně vidět v přírodě)



Rostlina v překladi „indiánský štětec“

TVRZ ORLICE

Historie užívání tvrze-později dvora a stavební vývoj je srovnatelný se založením vsi, tj. někdy v první polovině 14. století. První zmínka o orlické tvrzi pochází z roku 1361, kdy je uváděn Ivan z Orlice, jako patron místního kostela. Tvrz měla tehdy podobu věže. Jeho horní dřevěná část byla sídlem majitelů statku. Z doby těsně předhusitské a husitské se žádné hodnověrné doklady a zprávy o tom, kdo byl majitelem a jeho působení v okolních obcích nezachovaly. Někdy během 15. století se stává majitelem statku rod Strachotů z Kralovic. Z tohoto období se nachází zmínka o Metodějovi Strachotovi z tvrze Vorlice v souvislosti s jeho příslušností k českobratrské víře. Rod Strachotů držel tvrz Orlici s vesnicí Orlice, polovinu vsi Mistrovice, Verměřovice, Kunčice a na kratší dobu i Petrovice a to po několika generacích, až do roku 1565. Asi v polovině 16. století vzniklo na vnějším svahu východního příkopu

další, od věže oddělené, přízemní obytné stavení. Jeho sklepy a přízemí měly dvě části: velký jižní sál a severní chodbu. Všechny prostory byly klenuté, vstup do sklepního sálu byl portálem v severozápadním koutě této budovy, osvětlení zajišťovala okna z jihu a východu. Zdivo bylo smíšené, z opuky a cihel, klenby cihlové. Cennou částí této budovy byla venkovní sgrafitová figurální výzdoba jižního a možná i východního průčelí, provedená ve třech pásmech, oddělených sgrafitovými římsami. V zachované spodní části byla zobrazena alegorie vítězství církve, střední část vyplňovala lovecká scéna a horní pás byl rozdělen do samostatných polí s různými náměty. Sgrafita byla škrábána do dvouvrstvé omítky, kdy spodní vrstva byla probarvena dřevěným uhlím. Kolem oken doplňovala výzdobu červená malba. Ještě před rokem 1592 došlo k velké přestavbě tvrze, kdy byla stržena původní stará věž a na její místo postaveno patrové stavení, spojené přízemní částí s dříve postaveným a výše popsa-

ným obytným stavením. Pravděpodobně sňatkem a následnou koupí se dostali na Orlici Sudové z Řeneč, původem z tábořska. Tito páni byli rovněž Čeští bratři. V té době byla většina národa příslušníky víry pod obojí. Během následující 30. leté války byla v orlickém dvoře prý nemocnice a mrtví se pochovávali za kostelem.

Dcera Jetřicha, posledního držitele Orlice z rodu Sudů z Řeneč-Anna Dorota- se kolem roku 1642 provdala za Adama Mikuláše Vitanovského z Vlčkovic. Jejich syn Hynek Jetřich Vitanovský z Vlčkovic byl pravděpodobně známý dobrodinec města Kyšperka. V roce 1650 manželé Vitanovští koupili panství Kyšperk a již trvale tam přesídlili. Po odstěhování vrchnosti se objekt přestavěl na sýpku a část sloužila pro ubytování správy dvora a čeledě. Budova dvora tak získala dnešní podobu.

Kolem roku 1815 byly fasády opět přizpůsobeny dobovému vkusu. V této době, za majitele panství hraběte Marcoliniho, také dochází ke stavbě dalších tří budov hospodářského rázu. V nové budově na západní straně je umístěna konírna a kravín a bydlel tam poklasný a chasa. Ve východní budově byla ratejna, byt pro šafáře a výše k silnici volovna a řezárna. Na severní straně stála dřevěná stodola, která v roce 1924 vyhořela. Výměra orlických dvorských pozemků činila před parcelací 553 ha, z toho zemědělské půdy 238 ha.

V roce 1840 byly dvorské pozemky pronajímány hospodářům, za stanovených podmínek, zpravidla na 12-ti letou lhůtu. Orlický dvůr byl pronajímán společně s verměřovickým dvorem, zvaným „Žampach“. Někteří pachtýři byli dobří, jiní špatní. Pro zajímavost v roce 1841-1873 převzal pacht po zemřelém otci František Zástěra, který byl chatrného zdraví, bydlel ve verměřovickém dvoře a vědom si svého špatného zdraví nechal si prý obydlí vymalovat umrlčími hlavami a vyzdobit mnoha vycpanými ptáky.

V roce 1924 koupilo areál dvora Stavební družstvo železničářů, rozbouralo východní část budo-





vy a materiál použilo na stavbu Kolonie rodinných domků. Zbytek koupil orlický mlynář Karel Vondra a užíval ho jako sklad obilí, garáž a byt nájemníka. Hlavní zámeckou budovu koupil truhlář Josef Tomek z Kunčic. V roce 1980 byla budova nově pokryta, okapy však osazeny nebyly, což mělo za následek ničení sgrafitových omítek.

V roce 2008 zakoupila společnost EYWAN s.r.o. tuto již zchátralou budovu a zahájila obnovu celého areálu. Neporušené zůstalo z celé budovy sklepení z doby vzniku tvrze, částečně sgrafitová figurální výzdoba na vnější omítce, původní hradební zeď z konce 13. století o šířce 2,1 m skrytá pod současnou podlahou a byl objeven 400 let utajený středověký sklep. Při archeologickém průzkumu se našlo velké množství fragmentů kachlů. Také nálezy nástěnných maleb z druhé poloviny 16. století nemají v celém regionu východních Čech za posledních 60 let obdoby.

Po dokončení revitalizace vznikne v našem regionu nový turistický cíl, který by se měl otevřít již letos v červenci. Návštěvníkům se nabídne prohlídka opravené tvrze s originálním gotickým a renesančním sklepením, sbírka zbraní, funkční historická knihtiskařská dílna a další expozice. V areálu tvrze je umístěn hotel s restaurací, v letních dnech se hosté mohou posadit na terasu s vyhlídkou na rybník. Vše bude

přístupné jak pro hotelové hosty, tak pro veřejnost. Zajímavostí bude i středověká krčma ve sklepě renesanční tvrze. Zde uvidíte původní kamennou podlahu, krásné klenuté stropy a velké krbové ohniště k rožnění dobových pochoutek. Posezení u pečíanky na prkně, při žejdlíku kvasnicového piva vám zpestří potulný pěvec či tanečnice na stole. Bude zde ideální prostředí pro uzavřenou společnost na soukromou oslavu v netradiční atmosféře, kterou může zpestřit např. soubor šermířů.

Část tvrze Orlice je viditelná ze silnice, stejně krásný pohled je však ze staré cesty od rybníka. Do obnovy areálu jsou vloženy nejen velké finanční prostředky a práce šikovných řemeslníků, hnacím motorem je však zájem o dějiny našeho regionu a elán pana Pavla Tacla. Snahou celého projektu je zachování svědectví o životě v minulosti pro budoucí generace. Zcela oprávněně je tento objekt zařazený na nominaci mezi 10 turistických cílů východních Čech.

Děkuji společnosti EYWAN s.r.o. za povolení ke zveřejnění informací o historii a současné obnově tvrze na Orlici.

L. Horská

„PRVNÍ“ ULICE VE VERMĚŘOVICÍCH



Poslední zasedání zastupitelstva obce Verměřovice kladně posoudilo naši žádost o pojmenování ulice vedoucí k VVS jako „Krmivářská“.

VVS Verměřovice je dnes již známým výrobcem minerálních krmiv a premixů nejen v České Republice, ale i mimo ni a dokonce i mimo Evropu. Je celkem běžné, že města či obce nazývají názvy ulic podle významné firmy, která v nich působí. Zcela jistě je mnoho příkladů z minu-

losti i u nás, kdy ulice jako je Kolbenova v Praze, či na druhé straně sídliště Teslov v Jablonném jsou běžné.

My ve VVS jsme rádi, že Verměřovice rostou a vzkvétají, a že pokud k nám některý z našich obchodních partnerů zavítá, můžeme se místem, kde podnikáme chlubit.

Děkujeme zastupitelstvu za jeho souhlas a uděláme vše, aby i ulice s názvem Krmivářská rostla a vzkvétala.....

Václav Brynda, ředitel VVS

RODINNÉ CENTRUM KUK V DOLNÍ ČERMNÉ



Koukej, Ukazuj, Komentuj

V září 2010 bylo v Dolní Čermné založeno občanské sdružení – Rodinné centrum KUK.

Naším cílem je snížení sociální izolace rodičů na mateřské dovolené. Toho chceme dosáhnout organizováním akcí a aktivit dětí s rodiči ve snaze stmelit vzájemné vazby mezi jednotlivými členy rodiny i napříč celým spektrem jednotlivých účastníků, posílit funkci rodiny a prohloubit vazbu mezi rodiči a dětmi. Spokojená a fungující rodina sekundárně kladně ovlivňuje celou společnost – od dětí v předškolním a školním kolektivu po rodiče v pracovním kolektivu.

Zatím jsme rozjeli projekty pro mladší děti, ale do budoucna bychom rádi rozšířili nejen nabídku aktivit, ale i věkovou kategorii účastníků. Pomoci by nám k tomu měly sponzorské dary a granty. Informace o připravovaných akcích si můžete přečíst v sekci **Připravujeme**.

Doufáme, že Vás naše nabídka aktivit osloví a přijdete si některou vyzkoušet.

<http://www.kuk-dc.cz/>



KRAMÁŘOVA CHATA NA SUCHÉM VRCHU

Suchý vrch je dvouvrcholový protáhlý masív, nejvyšší bod Bukovohorské hornatiny. Do tisícovky mu chybí pouze 5 m. Druhý, nižší bod /983 m.n.m./ se nazývá Bradlo. Vede přes něj Jiráskova červená stezka a je odtud nádherný výhled. V sedle mezi oběma vrcholy - 975m.n.m. - byla v roce 1928 postavena podle architekta Jaroslava Stejskala Kramářova turistická chata. Do roku 1938 chata vystřídala řadu majitelů. Dne 6. 3. 1939 byla chata zabrána německou armádou a byl z ní zřízen ústav pro zraněné letce. Po válce byla chata opět otevřena veřejnosti. V roce 1953 ji však převzala naše armáda a až do roku 1961 zde bylo rekreační středisko armády ČR. Potom už sloužila jen široké veřejnosti.

Od poloviny 90. let byla chata z důvodů nevydařené privatizace

dlouho uzavřená, vnitřek byl prázdný. Pouze rozhledna byla v sezóně přístupná. Dne 16. 3. 2003 vypukl v opuštěné chatě požár. Vyšetřováním se zjistilo, že byl založen úmyslně, viník však nebyl zjištěn.

V současné době vlastní objekt chaty firma CVS Žamberk, s.r.o. Firma zakoupila torzo vyhořelé Kramářovy chaty v roce 2009. Firmě byla schválena dotace z prostředků EU ve výši 60 procent z celkových nákladů, které činí dle rozpočtu projektanta 41.878.320,- Kč bez DPH. Projekt na rekonstrukci chaty je zaměřen na její obnovu s důrazem na maximální přiblížení původnímu vzhledu budovy. Vlastní objekt chaty zachová půdorysné i výškové rozměry. Nebude nikde rozšířen a jeho hřeben nepřesáhne původní celkovou výšku. Budova zůstane čtyřpodlažní. Střecha je kryta hladkým falcovaným titaninkovým plechem, stěny jsou obloženy cedrovým dřevem. Zateplený sokl je obložen lomovým kamenem. Prostory budovy budou vytápěny elektrickým proudem.

Obnovená chata bude znovu poskytovat služby pro turistiku /ubytování a stravování/. Celý objekt je řešen jako bezbariérový. Hlavní vstup do objektu bude přímo z parkoviště před budovou. Z parkoviště je také vstup do bufetu.

Od 2. června 2012 je znovu otevřená rozhledna, provoz je každý den od 9 - 17 hodin. Rekonstrukce je dokončena a slavnostní otevření se uskutečnilo 5. července 2012.

Přeji všem hezké prázdniny a snad vám tento článek poskytne námět k výletu do nedalekého okolí.

Jana Sklenářová

FESTIVAL ORLICKÁ BRÁNA V ŽAMBERKU

PROGRAM

20. července od 16 hodin
prostranství před Divišovým divadlem
ZuŠ P. Ebena Žamberk

Kabaret

Veselé letní taneční vystoupení pod vedením Hany Michaličkové.

21. července od 21.30 hodin
Banksy – Exit Through the Gift Shop
Venkovní projekce před divadlem
Při nepříznivém počasí se bude promítat v Divišově divadle.

22. července od 19 hodin
prostranství před Divišovým divadlem
Taneční skupina NEON
Planet Flowers Stage

Hlavní program:

23. července

malá scéna u kaple sv. Rosalie:

Dubová pohádka 9.30 hodin

Malý tygr 10 hodin

Pohádka pro tři prasátka 11.05 hodin

velká scéna pod Tyršovou rozhlednou:

Kytice 12.10 hodin

Divadelní kroužek při SVČ Animo Žamberk

Sněhurka a sedm trpajzlíků 12.55 hodin

Divadlo Koráb Brno

Metamorphosis Famfuláre 14.15 hodin

Punková pantomimická improvizace dvou talentů českého nonverbálního divadla, herce Vojty Švejdy a hudebníka Jana Kalivody.

mimo jeviště:

Invaze 15.30 hodin

Mňága a Žďorp 17 hodin

Neřež 18.30 hodin

Wanted Roy Bean 19.30 hodin

Lachtan divadlo Honzy Kovaříka

Ising 20.30 hodin

Michal Pavlíček – Srdeční záležitost 22 hodin

Kaderus Blues 00.00 hodin

Pavel Fajt – hudba + film: Kabinet

dr. Caligariho 01.00 hodin

25. července

pěší zóna Žamberk 16 hodin

Festivalové dozvuky

SVČ Animo Žamberk

Módní přehlídka, taneční, hudební a divadelní představení, výstava výtvarných a fotografických prací a překvapivé odhalení!

Z HISTORIE ŠKOLY V NAŠÍ OBCI

Podle zápisů v nejstarším díle obecní kroniky se v obci vyučovalo již koncem XVIII. století, avšak nikoli učiteli z povolání, ale schopnějšími občany v jejich vlastních příbytcích. Od posledních let XVIII. století vyučoval ve své chalupě čp. 47 /nyní Ing. Josef Vanžura/ a pak čp.57 /nyní paní Naďa Dolečková/ pan Ignác Nastoupil až do roku 1818, kdy službu učitelskou vypověděl. Zemřel okolo roku 1830. Po něm od roku 1819 vyučoval zase ve své chalupě čp. 68 /nyní pan Pavel Rybka/ pan Václav Řehák.

Zápis z obecní kroniky: Mužům těmto, byť žádoucího vzdělání a způsobilosti neměli, přísluší přec jen vděk věku současného i potomního, že ujímali se mládeže, jež beze všeho vedení nebyla by uchráněna pustnutí a divočení. Podle vyprávění pamětníků vyučování dělo se v domácí světnici učitelově, jenž při něm jmenovitě v zimní době předl. Přitom volal k sobě jednotlivé žáky, aby mu čtení „odřikávali“ nebo psaní a vypracované úkoly početní ukazovali. Měl-li učitel Ignác Nastoupil, jemuž „kantor“ říkali, jinou práci /například na poli nebo hrál-li v hospodě při zábavě/ zastupovala ho ve vyučování jeho manželka, ač sama čísti ani psátí neuměla. Ke čtení nosil si každý knihu, jakou chtěl nebo měl. Za vyučování dostal učitel v sobotu od žáků, kteří do školy přišli, 3 krejcarů šajnu, takzvaný sobotáles.

Prvním úředně ustanoveným a zkoušeným učitelem byl zde Jan Krejsa, narozený 15. července 1807 v Nekoři, jenž přišel do Verměřovic na podzim roku 1836. Na zakročení krajské komise najala obec toho roku na 12 let učební místnost za 10 zlatých a světnici pro učitele za 2 zlaté mince ročního nájmu u rolníka Františka Duška v čp. 15 /nyní pan Dušek Jan/. Potom si Jan Krejsa najal byt ve výměnku mlynářově a mládež zůstala po jedno léto a dvě zimy bez vyučování. Od roku 1852 začalo se zase vyučovati ve světnici najaté v čp. 11 /nyní paní Milena Žáková/ u rolníka Ambrože Mikuly. Učitel Jan Krejsa zemřel 24. října 1855.



čp. 47 - Vanžurovi, zde se také učilo

Po něm nastoupil 10. února 1856 Josef Doleček, narozený 22. listopadu 1813 v Oudolí u Nekoře. Předtím konal funkci učitelského pomocníka v obcích Čermné, Lukavici, Nekoři a Dolní Dobrouči. Zde byl ubytován ve výměnkářské chalupě čp. 9 /nyní pan Petr Formánek/. Do roku 1858 vyučoval v domě čp. 93 u pana Jana Pomikálka /nyní pan Ladislav Marek/.

Již od nastoupení prvního zkoušeného učitele pana Krejsy jednalo se v obci o nové školní budově. Problém byl v tom, že Verměřovice náležely do panství lanškrounského a farnosti čermenské, přitom byly pod patronátem panství kyšperského. Až po roce 1848 se patronáty domluvily a svým přispěním vymohly, že stavba školy byla uskutečněna. Dne 4. července 1858 byla nová školní budova slavnostně vysvěcena a odevzdána svému účelu v čp. 107 /nyní Duškovi Marie a Marián/.

Náklady činily 3.642 zlatých, 70 krejcarů. Ve zděné budově byla kuchyň a světnička pro učitele. Ve školní světnici bylo 11 lavic pro žáky.

Učitel Josef Doleček zde působil až do svého onemocnění v březnu 1874. Zemřel 24. září 1874. Dne 1. října 1874 nastoupil na zdejší školu učitel Josef Richt, narozený 21. srpna 1851 v Sobkovicích. Za jeho učitelování vzrostl počet žáků od roku 1874 do roku 1883 ze 130 na 167. Kdyby se mělo vyhověti zákonu, musela by se zde zřídit škola trojtřídní. Školní budova však byla postavena jako jednotřídka, proto byla školní komisí v Žamberku shledána jako nevyhovující. V roce 1884 se obec

rozhodla pro výstavbu zcela nové školní budovy.

*pokračování příště,
Jana Sklenářová*

ZPRÁVY ZE ŠKOLY

Vážení čtenáři,

je zde konec školního roku a mnozí z vás jsou již prázdninově naladěni. Pojdme ale zavzpomínat na druhou půlku školního roku.

Druhé pololetí jsme zahájili s českou školní inspekcí. Ač jsme zažívali horké chvílky před příchodem, samotná návštěva proběhla hladce a dobře skončila. Tak zase za několik let!

Vrhli jsme se s chutí do další práce. V MŠ žáci poznávali další nové věci kolem sebe, při malování pilovali úchop pastelek a tužek, jak se shodnout se spolužákem při hraní, jak správně jíst přiborem, jak sedět u stolu, abych neměl polévku na tričku, a mnoho dalších důležitých věcí. Ve školní družině by chtěli mít žáci samé veverky, ale někdy se jim to nepodaří. Musí se snažit při kreslení, při vyrábění, při sportování.

Týden po týdnu utíkal, proběhly - zápis do 1. třídy, jarní prázdniny, sem tam nějaké učitelské vzdělávání, zápis do MŠ a už byly Velikonoce. Každý rok s dětmi pečeme, tentokrát kolegyně přichystaly linecké velikonoční motivy a žáci si připravili dopoledne velikonočních zvyků, básniček, říkanek, hádanek a křížovek. Program byl na celé dopoledne.

V dubnu byl Den otevřených dveří. Provázelo nás krásné letní počasí a tak jsme si na zahradě uvařili v kotlíku gulášovou polévku. Málem nám ji odnesly čarodějnice, ale nepodaři-

lo se jim to a všichni si pochutnali.

V květnu absolvovali žáci 3., 4. a 5. tříd dopravní kurz a čtvrtáci dostali průkaz cyklisty.

A již vbíháme do finíše. Dobrali jsme učivo a chystali testování páťáků. Dopadlo dobře, jsme nad celorepublikovým průměrem a zdaleka to nebylo tak hrozné, jak se všude psalo. Prázdniny nám dýchají

na záda a již je tu náš školní výlet. Pro učitele nervy a pro děti radost. Tentokrát jsme se vypravili spolu s MŠ do Dinoparku ve Vyškově. Krásný autobus a báječný řidič umocnili úspěšný výlet.

Červen byl bohatý na další akce. Spali jsme ve škole, děti soutěžily a hledaly poklad. Také jsme navštívili paní učitelku Langrovou v Žamberku.

Poslední den školy bylo sportovní dopoledne. A pak jen radost z vysvědčení, smutek při rozloučení s páťáčkami Mariíkou a Terezkou. Jak se jim povede v Dolní Čermné? Ale nakonec převládne těšení na prázdniny a na nové žáčky prvňáčky. Přeji všem kolegyním krásnou dovolenou a Vám čtenáři zpravodaje také!

Zora Dvořáková

pálení čarodějnic



školní výlet



pouť v Letohradě



OKÉNKO ŠKOLNÍ JÍDELNY

Děti si odnesly domů výsledky své práce za tento školní rok, čímž se před nimi otevřela krásná doba letních prázdninových dnů. Přeji jim necht' si náležitě odpočinou, zregenerují své síly, aby zase v září, až se ozve školní zvonek, zasedly do svých lavic usměvavě a odpočaté s chutí do nové školní práce.



Trochu inspirace pro letní dny.

Dnešní doba je dobou grilování, ale co takhle zkusit pár nápadů, které mohou zábavné posezení u ohniště umocnit i báječným kulinářským zážitkem. Samozřejmě se nabízí nabodnout na jehlici či mečík nějakou tu okořeněnou flákotu a pak ji pěkně pozvolna opékat nad žhavými uhlíky, ale věřte mi, že když si s dětmi na ohni uvaříte v kotlíku polévku/vaříte i paní učitelky s dětmi na školní zahradě/ nebo se pustíte do pečení chlebových hadů odsune to na vedlejší kolej všelijaké špekáčky či klobásky.

Za školní jídelnu bych se chtěla rozloučit s některými našimi strávníky, popřát jim úspěšný start v nové škole a všem ostatním přeje krásné prožití prázdnin, plných sluníčka a pohody.

Milena Dušková

AIRSHOW ŽAMBERK

Léto je za dveřmi a na žambereckém letišti pro vás připravujeme tradiční Airshow. Letošní 4. ročník se uskuteční v neděli 29. července se začátkem ve 14 hodin. Můžete se těšit na ukázky špičkové pilotáže sportovních letadel, kluzáků, vrtulníků a létajících modelů. Pro děti připravujeme dobrovolný program plný her a soutěží s leteckou tematikou, nebudou chybět stánky s občerstvením a parkoviště pro osobní vozidla.

A co všechno uvidíte? Start dvojveku větroňů za zemědělským letounem Z-37 Čmelák, ukázkou hašení speciálem An-2, který nedávno několikrát úspěšně zasahoval u lesních požárů na Moravě, nebo vzdušný balet kluzáku v podání reprezentanta ČR v bezmotorové akrobacii Jana Rolínka, který mimo jiné získal bronzovou medaili na mistrovství světa v roce 2010. Na své si přijdou také milovníci

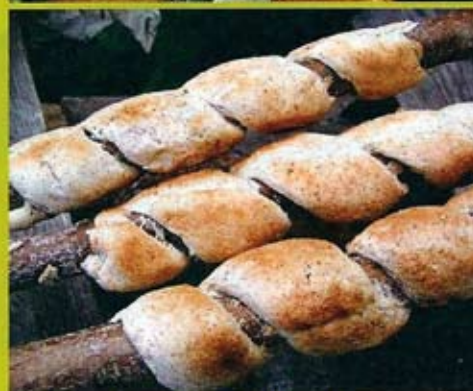
vrtulníků, pro něž je připravena ukázka dvou a čtyřmístných strojů Robinson, premiérou na žambereckém nebi bude moderní vrtulník Guimball Cambri, který je zatím jediný svého typu v ČR. Okno do budoucnosti se otevře přiletem letounu Phoenix s elektrickým pohonem. Nebude chybět seskok parašutistů ani vzlet horkovzdušného balonu. Vrcholem celého dne bude akrobatické vystoupení speciálu Suchoj SU-31, který se představí na našem letišti poprvé se sestavou běžně létanou na světových leteckých soutěžích.

Vstupenky budou slosovány a na tři šťastné návštěvníky čeká vyhlídkový let nad Žamberkem a Orlickými horami. Další informace včetně podrobného programu naleznete na našich webových stránkách <http://airshow.webnode.cz/>. Pokud jste fandý letectví anebo jen chcete strávit příjemné odpoledne s nevšední podívanou a spoustou zábavy, nezapomeňte si vyznačit ve svém kalendáři neděli 29. července. Těšíme se na vaši návštěvu!

Chlebové placky

Stačí na ně hrubá pšeničná mouka, sůl, troška kmínu, troška oleje, tuku či slaniny. A pokud ještě někde vystracháte špetičku prášku do pečiva, máte vyhráno. Všechny shora uvedené ingredience je třeba smíchat a uhníst z nich měkké vláčné těsto, přičemž je vhodné nechat je chvíli odležet. Z těsta potom odebírejte kusy a prsty z nich vytahujte placky, které pečte jen tak na suchu na staré plechové pánvi, rozpálených kamenech a podobně. Pokud nemáte plechovou pánev či dostatečně ploché kameny, z těsta vyválejte mezi dlaněmi hada a toho pak ve spirále natočte na delší čistý, třeba lískový prut. Hada pak na hůlku rozmáčknete, aby ji skoro celou zakryl. Prostě konec lískové hole budete mít obalený spirálou těsta. Tu potom postupně a zvolna opékejte nad žhavými uhlíky nebo bokem u planoucího ohně. Holi otáčejte, až těsto bude mít po všech stranách červenavou kůrčičku.

Vyžaduje to trpělivost a běžně se stává, že nedočkaví táborníci snědí těsto ještě polosrově. Věřte nebo ne, taková obyčejná placka upečená na ohni a hlavně vlastnoručně zadělaná je skvělá lahůdka. Mně osobně chutná nejlépe ještě teplá s troškou másla a plátky rajčete, nebo nechám na horké placce roztát plátek sýra. Prostě to dobrota.



Drobné pečivo, ať už z té, či z oné mouky, můžete docela snadno upéct i v zahradním krbu nebo na grilu, chce to jen sálavé teplo a věřte, že když do těsta zapracujete trošku másla případně nějaké koření, nebudete litovat. On i obyčejný rohlík nebo krajíček chleba rozpečený v žáru táboráku není k zahoezení.

U SKAUTŮ

Ještě v úplném závěru měsíce března se nám všemi silami podařilo uklidit hromadu hlíny u klubovny, která tam ležela už asi dva roky. Moc děkujeme p. Hubálkovi, který nám hlínu pomohl odvést.

13. 4. 2012 jsme se přes nepříznivé počasí vydali zvelebit příkopy naší vísky. Děti za dvě hodiny naplnily mnoho pytlů odpadků, mezi kterými se vyskytoval odpad z ořezaných kabelů, pneumatiky a mnoho plastových lahví. Děti děkují všem, kteří vědí, že příroda není smetiště.

21. 4. 2012 se pět z nás zúčastnilo střediskového kola závodu světlušek a vlčat, který se konal v Letohradě. Byli jsme požádáni, abychom připravili stanoviště první pomoc a krizové situace. Celý závod i přes velmi špatné počasí dopadl dobře.

19. 4. – 22. 4. se konala akce s názvem Středokros. Od nás se této akce účastnil jeden tým.

Středokros je cyklistický závod tříčlenných družstev. Naším úkolem bylo za 24 hodin objet co nejvíce stanovišť vyznačených na mapách, které jsme dostali při startu. Letošní kolo se uskutečnilo v Orlických horách. Základna závodu byla v Mladkově v místní tělocvičně. Naše družstvo startovalo ve složení já (Lída Marková), Tonda Macan a Michal Špaček (Alík).

Během pěti minut po příjezdu už jsem věděla, že jsem tu jaksi omylem. Nejsem žádný aktivní sportovec a tohle měl být pohodový výlet na kole, ale pohled na ostatní účastníky mě rychle vyvedl z omylu. Všichni byli už od pohledu zapálení sportovci, na sobě měli cyklistické oblečení a jejich kola byla špičková. (Ne, že bych si stěžovala na svoje kolo, ale při pohledu na Tondovu silničku, která určitě pamatuje nejméně minulý režim, jsem si říkala, že je to asi špatný vtip. :-)

Start byl ve 20:00 hodin. Už si nepamatuju, kam jsme všude jeli. Po prvním kopci jsem myslela, že asi umřu, ale kluci jeli s chutí dál a tak mi nezbylo nic jiného, než zatnout zuby a snažit se je moc nezdržovat. Jízda v noci mi docela vyhovovala, protože alespoň nebylo vidět, jak strašně vysoký jsou ty kopce. Jedno ze stanovišť bylo třeba na Hedeči u kostela, jiné bylo na rozhledně na Klepáči nebo u bunkru K-S 5



„U Potoka“. Asi okolo třetí hodiny ranní jsme se rozhodli vrátit do tělocvičny a trochu se prospat.

Bohužel ráno se nám nechtělo vůbec vstávat a navíc hrozně lilo, proto jsme se, jako jediní ve spacácích váleli až skoro do oběda. Vyrázili jsme teprve, když se umoudřilo počasí. V sobotu jsme byli na stanovišti v Mladkově, na Vysokém kameni, v bunkru Bouda, na Suchém vrchu, v Jamném, v Jablonném na sjezdovce, a nakonec i v Hůře, u pramene. Cestou se nestalo nic moc zvláštního, jen Tondovi staříčké pláště nevydrželi tu krosovou jízdu po kamenech na Sucháku a ohoblovali se až na duši, která zhruba někde v Jamném praskla. Rychle jsme duši vyměnili a pokračovali v cestě do Jablonného a cestou se modlili, aby mu duše znovu nepraskla. V Jablonném si půjčil kolo od bratra a tak jsme mohli frčet dál.

Když jsme nestihli polovinu stanovišť objet, byli jsme úplně mrtví (tedy alespoň já ano). Naše úsilí nám vyneslo osmé místo z deseti. Takže jestli rádi jezdíte na kole (a nemusíte být ani zapálení sportovci) a máte rádi něco akčnějšího, určitě se někdy zúčastněte. Zaručuji Vám, že si legrace užijete až dost.

Lída Marková

9. 6. Hra - Tvrz Orenov

Soutěž Tvrz Orenov se konala v sobotu 9. června v Letohradě. Naš tým se zúčastnil ve složení Ondry Hušky, Michala Hubálka, Michala Špačka, Markéty Pecháčkové, Týny a Aničky Markových. V Letohradě nás přivítal kouzelník Harry a jeho devět

pomocníků, kteří nám připravili několik různých úkolů, do kterých jsme si vždy zvolili své zástupce. Úkoly byly zaměřené na trpělivost, rychlost, logické myšlení a komunikaci. Byla tu např. hádanka, skládání rébusu, lovení klíče velkým magnetem, opičí dráha s tenisovým míčkem mezi čely, kimovka, račí chůze, a spousta dalších. Následovalo skládání rozstříhaného obrázku na rychlost, které jsme zvládli v nejkratším čase, a proto jsme do závěrečného kola vstupovali jako první. Naším posledním úkolem bylo probíhat skrz pomalu zavírající se bránu k truhle a z ní nosit cenné papíry. Těch jsme museli nanosit za bránu co nejvíce. Našemu družstvu se podařilo za 3,5 min nanosit 157 kusů, což byl nejvyšší počet. V součtu bodů za všechny disciplíny, jsme nakonec získali nejvyšší počet bodů a tak se umístili na 1. místě.

Týna Marková

10. 6. 2012 – jsme pomohli místnímu SRPDŠ s jedním stanovištěm v pohádkovém lese. Na chvíli se z nás stali pavoučkové a nad Vese-lým kopcem jsme roztáhli své pavučiny, po kterých musely děti přejít.

I letos už máme skoro nachystaný letní tábor, tento rok se bude konat 14. – 27. 7. u obce Písařov, blízko Červené Vody. Na tábor pojede 19 dětí nejen z naší vesnice, ale i z Dolní Čermné. Doufáme, že budeme mít krásné počasí, hodné a hlavně spokojené děti, které si z tábora odvezou nové zkušenosti, znalosti, dovednosti a hlavně nezapomenutelné zážitky.

Petra Sudková

ČINNOST MÍSTNÍHO SBORU HASIČŮ V PRVNÍM POLOLETÍ LETOŠNÍHO ROKU.

Dne 25. února uspořádali hasiči tradiční Hasičský ples. Velký úspěch u přítomných mělo veselé taneční vystoupení skupiny mužů z Horní Čermné. Snahou pořadatelů bylo, aby se ples vydařil a odměnou byla spokojenost přítomných. Zklamáním je nízká návštěvnost jak místních občanů, tak i okolních.

V březnu rozhodla členská schůze mimo jiné o založení webové stránky pod názvem www.hasiciturecko.9e.cz. Nápad to není špatný, ale bude potřeba, aby se tyto stránky průběžně doplňovaly a seznamovaly veřejnost s činností místního sboru, byly vždy aktuální.

Pořádání tradiční Pomlázkové zábavy připadlo tentokrát na neděli 8. dubna. Opět přišlo méně mládeže než v minulých letech. Zpestřením, i když ne zrovna nejlepším, byla rvačka dvou účastníků, která skončila vykloubeným ramenem jednoho z aktérů.

Námětového cvičení dne 27. dubna se zúčastnily všechny okolní sbory. Tentokrát byla připravena likvidace požáru bývalé drůbežárny. Tato cvičení jsou pro mužstvo velice potřebná proto, aby při skutečném požáru každý věděl kam se postavit a co udělat tak, aby požár byl co nejdříve uhašen. Nikdo netušil, jak brzy budou potřebovat nabitě vědomosti

z nácviku v praxi.

Dne 4. května došlo k požáru pneumatik, skladovaných u řepárny v areálu dolního kravína. Zásahu se účastnili hasiči z Verměřovic, Žamberka, Jablonného nad Orlicí a Dolní Čermné. Požár byl uhašen včas, přesto se škody majitele, kterým je Podorlicko a. s. Mistrovice vyšplhaly na milion korun. Při představě, že by nedošlo ke včasnému zásahu hasičů a plameny přeskočily dál a zasáhly přilehlé středisko živočišné výroby, by se tyto škody počítaly ve stovkách milionů. Pachatel zůstal neznámý a proto vyzýváme všechny občany k větší všímavosti k pohybu osob v místech, na kterých nemají co dělat. Všem zúčastněným hasičům patří upřímné poděkování za včasné uhašení požáru.

Tak jako každý rok, i letos připravili hasiči 30. dubna na hasičské chatě čarodějnice. Počasí se vydařilo, občerstvení bylo výborné, přišlo hodně lidí, takže spokojenost byla jak na straně pořadatelů, tak návštěvníků.

Okrskové soutěže v Mistrovicích dne 19. května se zúčastnili i naši muži a ženy. Ženy byly druhé, muži šestí. Děkujeme za reprezentaci naší obce.

30. června, v 15.00 hod, za krásného počasí uspořádali hasiči jubilej-

ní 10. ročník letního lyžení. Na start u Markových na Poříčí se postavili závodníci vybavení lyžemi a oděním do zimních svršků. Dělili se do tří kategorií, a to kategorií dětí, žen a mužů.

V kategorii dětí soutěžilo 7 závodníků a vítězem se stal **Jakub Moravec**. Závodníci Dominiček a Toníček Adamcovi, startující pod jedním číslem a doprovázení rodiči si získali srdce všech diváků. Při brodění přes řeku je přenesl v podpaží tatínek pod ochranou vodníka.

V kategorii žen startovalo 6 závodnic a vítězkou se stala **Hana Janděšková**. Pod jedním číslem vystartovalo duo „čulibrk“, Soňa Výprachtická a Anuška Marková. Diváci se jejich výkonu hlasitě řehтали.

V kategorii mužů se postavilo na start 12 závodníků a vítězem se stal **Marek Živný**. Pod jedním číslem a na jedné lyžích dojeli do cíle Pavel a Alena Hronovi. Pro oba to musela být velká dřina. Pod číslem 12 se skrývalo v elegantních kostýmech 5 tučňáků, kteří sjeli po bříšku do řeky a v horkém odpoledním počasí se jim nechtělo z vody ven. Veselá partička mladých pánů ve složení Jan Beránek, Aleš Hlavsa, Renek Mačát, Mirek Motyčka a Jiří Žerníček nás opět pobavili, tak jako v předcházejících letech.

Celé akci předcházely velké pří-





pravy. Bylo to například vybudování zastřešeného stánku pro živou hudbu a pánové jistě ocenili nové pisoáry. Také občerstvení bylo bohaté a chutné, takže se snědlo a vypilo všechno. Dlouho do noci se při živé hudbě i tancovalo. Těšíme se již nyní na 11. ročník.

Kromě výše jmenovaných akcí se hasiči scházejí na pravidelných

výborových a členských schůzích. Osobně navštěvují při oslavě kulatých narozenin své starší členy, poděkují za činnost a předávají dárkový balíček, při úmrtí člena sboru stojí čestnou stráž u rakve. Podle potřeby, bez nároků na odměnu pečují o přidělenou techniku. Musím dodat, že zajišťovat všechny tyto akce a zúčastňovat se jich není jed-

noduché. Patří jim poděkování, že mají chuť a elán pracovat ještě po návratu ze zaměstnání a ženám, které pečují o malé děti a chod rodiny, patří poděkování dvojnásobné. Odměnou je jim spokojenost a hojná návštěva občanů na konaných kulturních akcích.

L. Horská

PUTOVÁNÍ HMYZÍM SVĚTEM

Dne 10. června 2012, jsme bohužel za uplakaného počasí, které jsme nemohli ovlivnit, uspořádali pohádkový les. Tentokrát na téma **PUTOVÁNÍ HMYZÍM SVĚTEM**.

Masky i soutěže byly opět velmi nápadité, za což děkujeme místním rodičům, skautům a mládeži a určitě to také ocenili děti i jejich doprovod. Soutěžící dostávali za splnění úkolů drobné odměny, které je zajistě potěšili, a když trošku zklamaní z deště dorazily do cíle, čekalo je překvapení v podobě plynem nafouknutých balónek (za zařízení tohoto sponzorského daru děkujeme paní A. Formánkové).

Občerstvení jsme se letos rozhodli trošku obohatit a doufáme, že jsme uspokojili každý mlsný jazýček.

Zúčastnili jsme se několika pohádkových lesů v okolí a po nasbíraných zkušenostech máme pro příští rok

nové nápady jak obohatit tuto akci pro děti.

Doufáme, že příští rok nám bude přát počasí a navštívíte nás v hojnějším počtu než letošních 50 dětí.

Přejeme vám krásné slunečné léto a těšíme se na další podzimní akci – již minule zmiňované podzimní burze.

E. Žerníčková a M. Slavíková



VERMĚŘOVICKÝ FOTBAL

Sezóna 2011 – 2012 pro všechna naše mužstva skončila 16. června 2012. Příznivci fotbalu měli tentokrát v závěru sezóny možnost sledovat také nejlepší evropská mužstva na mistrovství Evropy v Polsku a Ukrajině. Právě dnes, když píší toto ohlednutí za sezónou našeho fotbalového oddílu se večer rozhodne o titulu mistra Evropy mezi Itálií a Španělskem. Mnozí z nás strávili u televizních obrazovek mnoho nočních hodin. Viděli jsme celou řadu nádherných utkání a skvělý fotbal. Účast našeho národního mužstva byla nakonec po špatném začátku s Ruskem vcelku úspěšná, když jsme porazili Řecko a Polsko a dostali se do čtvrtfinále.

Z velkého fotbalu se vrátím k nám – do Verměřovic. Začnu našimi nejmladšími fotbalisty – **mladší přípravkou žáků**. V pátek 29. června se na zdejší fotbalovém hřišti konalo velmi dobře připravené zakončení fotbalové sezóny. Trenéři Vladimír Formánek a Jan Sklenář zajistili pro naše žáky diplomy, poháry, drobné věcné dary a občertvení. Program byl zahájen utkáním mezi žáky a tatínky, které skončilo přátelskou remízou. Následovalo předání ocenění hráčů, které kluci opravdu prožívali. Mužstvo žáků se zúčastnilo 8 turnajů mladších přípravek, z toho jeden vyhráli, vstřelili o 17 branek více než na podzim. Vzhledem k věku v této kategorii již od podzimu nemohou hrát a z mužstva odchází Jan Moravec, Richard Kubec a Martin Kulhavý. Za sezónu se žáci sešli 47x na tréninku včetně turnajů. Nejlepšími střelci byli Gregor Tim, Balcar Armin a Moravec Jan, nejmladším hráčem byl Jára Chmelo. Zásluhou trenérů se klukům vyplňuje vhodně volný čas, který jejich vrstevníci tráví mnohdy vymýšlením různých „lumpáren“.

B mužstvo Sokola Verměřovice hrálo v uplynulé sezóně 4. třídu okresní soutěže, pod vedením Martina Petra a Aleše Mikuly. Důležité je, že si v tomto mužstvu mohou fotbal zahrát mladí hráči, ale také ti, kteří z jakýchkoliv důvodů v A mužstvu skončili. Na jaře dosáhlo mužstvo několika dobrých výsledků a je dobře, že bylo výrazně omlazeno. Skončilo na 8. místě, když 5x zvítězilo, 2x remizovalo a 9x



prohrálo se skóre 21:32 brankám. Nejlepšími střelci byli Jaroslav Tlapák, Marek Pražák po třech brankách a Prokop Kalivoda skóroval 2x. Od podzimu bude ve 4. třídě hrát 11 mužstev, mezi nimi i Sokol Verměřovice B.

A mužstvo, které hraje krajskou I.b třídu, skončilo po podzimní části na pěkném 6. místě. Jaro nezačalo příliš dobře. Několik hráčů základní sestavy bylo zraněno, a tak tři kola před koncem se mužstvo v tabulce ocitlo na předposledním místě. Přispěli k tomu i rozhodčí, kdy například v utkání na domácí půdě proti mužstvu Králík pan sudí ovlivnil výsledky i průběh utkání, tak že trenér Milan Růžička byl za oprávněné výroky na jeho adresu potrestán. Je škoda, že takový rozhodčí pokazí atmosféru utkání a otráví hráče i diváky. Přiznám se, že jsem domů odcházel hodně našťvaný a špatně jsem usínal. Návratem zraněných hráčů se výkon mužstva zejména u posledních třech utkání výrazně zlepšil, když jsme překvapivě zvítězili s prvními Libchavami na jejich půdě 0:1 a se silným B mužstvem Ústí nad

Orlicí také venku 0:2. V posledním utkání sezóny 2011 - 2012 se Semanínem, které skončilo 0:0 bylo při zahájení minutou ticha vzpomenu na zemřelého příznivce, věrného fan-du Jardu Pražáka. Bude chybět nejen rodině, spolupracovníkům v mísímě, ale i nám všem, kteří jsme se s ním rádi potkávali.

A mužstvo skončilo na 11. místě se ziskem 34 bodů, skóre 43:42, 9 vítězství, 7 remíz a 10 porážek. Nejlepšími střelci byli: Jirka Sklenář 7 branek, Jakub Smejkal 6 branek, po 5 brankách vstřelili Michal Kmeť, Milan Nastoupil, Tomáš Sklenář a Ondra Václavek. Nejlepším hráčem byl trenérem vybrán Martin Marek. Po třech letech dobré a obětavé práce ve funkci trenéra končí na vlastní žádost Milan Růžička. Vedení oddílu, hráči i příznivci mu děkují za jeho práci pro fotbal ve Verměřovicích. Novým trenérem bude ing. Mgr. Jaroslav Kvapil z Letohradu, který s mužstvem zahájí v polovině července přípravu na novou sezónu. Můžeme se těšit na derby se sousedním Jablonným nad Orlicí, které zvítězilo v okresním přeboru II. třídy a postoupilo do krajské soutěže.

V sobotu 23. června 2012 se konal na našem hřišti tradiční fotbalový turnaj hráčů nad 35 let – memoriál Josefa Mlynáře za účasti mužstva Dolní Čermné, Dolní Dobrouče, Jablonného nad Orlicí a domácích Verměřovic. V prvním utkání s Dolní Čermnou jsme zvítězili 2:0 a ve finále porazili Jablonné nad Orlicí 1:0. Pohár zůstává tedy doma – blahopřejeme.

Závěrem je třeba poděkovat všem, kteří se jakýmkoliv způsobem podíleli na podpoře fotbalu v naší obci a tím i na propagaci Verměřovic v širokém okolí.

Václav Čada

20. VÝROČÍ ZALOŽENÍ FIRMY LUX JABLONNÉ NAD ORLICÍ



22. 6. 2012

Firma LUX uspořádala u příležitosti 20. výročí svého založení den otevřených dveří.

LUX je významným zaměstnavatelem v regionu a významnou, ryze českou firmou v oboru vývoje a výroby jednoúčelových strojů nejen v České republice. Firma se po 20 letech vypracovala mezi nejlepší ve svém oboru a je spolehlivým dodavatelem pro zákazníky především v elektrotechnickém a automobilovém průmyslu se sériovou a speciální výrobou.

Den otevřených dveří jsme připravili na sobotu 9. 6. 2012. Návštěvnost předčila naše očekávání, když výrobní prostory včetně nové haly navštívilo přes 150 lidí. Navíc nám vyšlo pěkné počasí. Jednalo se o první den otevřených dveří v historii firmy v takovémto rozsahu.



Firma LUX vznikla privatizací části podniku TESLA v roce 1992. Krátce po zahájení činnosti zaměstnávala 42 zaměstnanců. Nyní v roce 2012 se počet zaměstnanců pohybuje kolem 100. Kromě toho firma nepřímou zvyšuje zaměstnanost v regionu tím, že spolupracuje s dalšími firmami v okolí v oboru zámečnictví, lakování, apod.

Návštěvníci měli možnost porovnávat nejen vzhledové změny (např. moderní budovu, venkovní úpravy a novou halu), ale především strojní vybavení, vysokou úroveň konstrukční kanceláře a technologický pokrok viditelný na rozpracovaných speciálních strojích.



Svou účastí nás potěšili především bývalí „tesláci“.

V technologii se jednoúčelové stroje posunuly od převážně mechanických řešení k sofistikovaným strojům obsahujícím elektroniku, optická a jiná čidla, lasery, kamery, ... Výsledkem jsou velmi vysoké výkony strojů s minimální poruchovostí.

Jsmo hrdí také na to, že jsme

během let založili další 2 dceřiné firmy a to neustále ve velmi úzké spolupráci s námi.

Firma LUX-PTZ Jablonné n. O., která byla založena v roce 1995, se specializuje na dodávky lisovací techniky pro odpadové hospodářství pro významné obchodní řetězce a koncerny. S kontejnerovými lisami se dnes můžete potkat téměř u každého obchodního domu (www.lux-ptz.com).

Firma LUX-IDent Lanškroun na podzim letošního roku oslaví 10 let od svého vzniku. Je vedoucím výrobcem RFID čipů ve střední a východní Evropě. Od svého vzniku společnost vyrobila a dodala na trh více jak 50 mil. čipů v různém provedení (www.lux-ident.com).

Samostatnou část v rámci oslav tvořila akce pro významné obchodní zákazníky i dodavatele, představitel města a zástupce významných firem v regionu.

Jako poděkování pro naše současné i bývalé zaměstnance včetně rodinných příslušníků pokračoval sobotní odpolední kulturní a společenský program. Tohoto se zúčast-

nilo také kolem 150 osob.

Celkově se oslavy vydařily a snad jsme se tímto krokem trochu v regionu ukázali a vyjasnili našim spoluobčanům, co že se to v tom LUXu vlastně dělá.

*Za firmu LUX spol. s r.o.
Jablonné nad Orlicí
Jiří Smetana - jednatel*

CO NAŠI PŘEDKOVÉ DOBŘE ZNALI A ČÍM SE ŘIDILI

Neznali a hlavně nezažili například zmatek v počasí, co naše generace vznešeně nazývá globálním oteplováním. Nebyla televize a rádio, které by je varovaly před živelnými pohromami. Špatné počasí znamenalo pro ně zlou úrodu a hladomory. Přesto si vystačili s lidovými pranostikami vznikajícími po staletích ze soužití s přírodou. Jsou v nich nejen zkušenosti, ale také nádherná poezie.

Co nás podle starých pranostik v letošním létě čeká? (Možná.)

Červenec by měl být nejtýpictějším letním měsícem, ale je často spojován s dešti, boufkami a krupobitím. Ústředním motivem jsou žně a s nimi spojená naděje na dostatek chleba.

„JE-LI CHLÉB, NENÍ HLAD.“

„CHYBÍ-LI CHLÉB, CHYBÍ I ZPĚV.“

„ZLÉ MASO BEZ CHLEBA.“

„KDO SE NESROVNÁVÁ S CHLEBEM, NESROVNÁVÁ SE ANI S PÁNĚM BOHEM, ANI S LIDMI.“

„DO NOVÉHO DOMU SE MÁ NEJPRVE DONÉST CHLÉB, ABY PŘÍŠLO POŽEHNÁNÍ“.

Arada E. J. Košetického z roku 1690? – „Červenec měsíce mdlého střež se, hled' zdraví svého, slunce ke lvu přikračuje, činí horko, den zkracuje. Uživej v rychlosti, co zdraví k platnosti“.

Srpen je v dlouhodobém průměru druhým nejteplejším měsícem roku, někdy bývá teplejší jak červenec. Doznívá medard a v první polovině nás mohou překvapit vysoké teploty.

„SRPNOVÁ HORKA NIČEMU NEUŠKODÍ“.

„V SRPNU SLUNCE PARNÉ, OVOCI A VÍNU ZDÁRNÉ.“ (Pro letošek neplatí, na stromech abys jablíčko pohledal).

„SRPEN A ÚNOR – TEPLA A ZIMY ÚMOR.“

„SRPNOVÉ RÁNO BEZ ROSY – SRPNOVÉ ODPOLEDNE S BOUŘKOU.“

„JAKÝ JE SRPEN NA POČÁTKU, TAKOVÝ BUDE AŽ DO KONCE“.

„SVATÝ BARTOLOMĚJ OTEVÍRÁ PODZIM“ (24. 8.)

„NA SVATÉHO JANA STĚTÍ (patron Verměřovic, 29. 8.) NESMÍ SE OVOCE ČESATI, NESMÍ SE ŘEZAT ZELNÉ HLÁVKY A ZATNE-LI SE SEKEROU DO STROMU, USCHNE DO KOŘENE“.

Srpnové varování E. J. Košetického

– „Srpná měsíce používej jablek, vína, lázně nechej. Slunce jde k znamení panny, činí nám časy proměněny, lázně máš nechati snažně, hlavy od horka střež, co se nařídí jez.“

Ale nejen s počasím pomáhala tradice, nebyla chemie a nejrůznější moderní čistící prostředky, přesto si hospodyňky dovedly poradit.

Jak čistily skvrny?

- Od much na skle čerstvým pivem.

- Od inkoustu kyselým mlékem s octem.

- Fleky od bláta třely rozkrojeným bramborem.

- Od čokolády silným roztokem soli.

- Od hořčice rozkrojeným citronem.

- Fleky od třešní praly v mléce, posléze mýdlem.

- Od borůvek nechaly odležet v kyselem mléce, pak vypraly.

- Skvrny od sněhu na botách kožených čistily rozpůlenou cibulí, pak natřely krémem na boty.

- Od krve kaší ze škrobu a mouky nebo vypraly vlažnou vodou s octem.

- Od červeného vína si poradily tlustě natřeným vepřovým sádlem, po dvou dnech ve slané vodě vypraly.

- Solí se čistily korále, slonovina, stříbro, mosaz, proutěný nábytek, vany, umyvadla, skvrny od krve, červeného vína, čaje, žloutku, piva.

- Skleněné nádoby a láhve se čistily nejlíp tak, že se do nich vložila hrst kopřiv, pár zrnků kukuřice, trochu vody a pak už jen hodně třepalo, pomáhaly si také skořápkami z vajec nebo slupkami brambor.

Příště budou rady pro zdraví. Rovněž jsou zajímavé. Například kuří oko se má natřít drceným česnekem a přiložit syrové maso. Oko vypadne a vícekrát se neudělá.

A ještě jednu na závěr: „KAŽDÁ ŽENA POŘÁDNÁ V DVANÁCT HODIN OBĚD MÁ.“

Z *Velkého pranostikonu a Domácího štěstí od I. Hüttnerové* vybrala B. Hrubantová

KOČOVNÉ DIVADLO

Vstupné dobrovolné
po představení

Začátky představení
20⁰⁰

POPRAKSD neboli POLIČSKO-PRAŽSKÁ Skupina Kočovných Divadelníků

a

Divadelní spolek Tyl Polička

uvádějí kočovné kratochvilné divadelní představení P. Aplima:

Čistička

CO VŠE SE MŮŽE SEBĚHNOUT BĚHEM KOLAUDACE ČISTÍRNÝ ODPADNÍCH VOD

Trasa kočování:

6. 8. - Čenkovice - u bufetu (pondělí)

7. 8. - Bystřec - sál hostince (úterý)

8. 8. - Verměřovice - kulturní dům (středa)

9. 8. - Horní Čermná - sokolovna (čtvrtek)

10. 8. - Výprachtice - (pátek)

11. 8. - Pustá Rybná (u Poličky) - hospoda Hlučál (sobota)

NABÍDKA SPECIÁLNÍCH POMŮCEK

Oblastní charita Ústí nad Orlicí nabízí k zapůjčení speciální pomůcky pro handicapované občany, které jim umožňují a usnadňují pohyb v přírodě. Jedná se o elektrický skútr, tandemové kolo, tandemovou tříkolku, kolo se sedačkou pro handicapovaného a odlehčené invalidní vozíky.

Pomůcky pořídila Oblastní charita díky partnerství v projektu „Orlické hory pro všechny“, který je výsledkem spolupráce místních akčních skupin MAS ORLICKO, MAS NAD ORLICÍ a MAS POHODA venkova.

Všechny výše uvedené pomůcky je možné si zapůjčit v Regionální půjčovně kompenzačních pomůcek v Letohradě, Na Kopečku 356, tel. 731 598 830 nebo 465 620 249, e-mail: pujcovna.let@orlicko.cz

Bližší informace naleznete na www.uo.charita.cz



Starostové měst Letohrad a Niemcza na setkání partnerských měst 9. 6. 2012 testovali jízdu na tandemovém kole, které nabízí oblastní charita k zapůjčení.

CHARITA POMÁHÁ DOSLOUŽIT PACIENTŮM DOMA

Pan Ladislav Kubáček z Ústí nad Orlicí zemřel ve věku 64 let. Do poslední chvíle se o něj starala jeho manželka, které byla nápomocna charitní služba domácí hospicové péče.

O zkušenosti s touto službou vypráví paní Věra Kubáčková:

Můžete nám říci něco z historie manželova onemocnění?

Loni v červnu ho začala hodně bolet záda. Dostal od lékaře léky, které mu ale nezabraly. Chodil na

rehabilitaci, ale potom to bylo ještě horší. Ani rentgen plic a páteře nic neukázal. Na neurologii doporučili vyšetření CT, kde zjistili zhoubný nádor na plicích a metastázy v páteři. Pak to šlo celkem rychle. Po operaci páteře a zpevnění obratlů se stav zhoršoval a postupně přestával chodit. V září jsme ještě jezdili na ozařování, to ale nepomohlo. Začaly k nám také dojíždět sestřičky z Charity a třikrát týdně s ním cvičily. Manžel měl ohromnou vůli a snahu. Prvního listopadu úplně ochrnl na dolní polovinu těla. Pak se dostal do nemocnice, kde ležel přes měsíc. Už po týdnu mi ale sestra v nemocnici řekla, ať se rozmyslím, zda manžela po jeho propuštění z nemocnice dám do LDN nebo do hospice anebo se o něj budu starat doma. Hned mě také ujistila, že pokud si na to netroufám, není to žádná ostuda...

To pro vás asi muselo být těžké období – starosti, únava, vědomí konečnosti blízkého člověka...

Ano, byla to asi ta nejtěžší doba vůbec. Doslova rána z čistého nebe – manžel se z naprostého zdraví stal během dvou měsíců ležícím člověkem. Nejhorší bylo, když přestával chodit. Tehdy k nám ještě nechodily sestry z Charity, byla jsem na všechno sama, nemohla jsem ho dostat na vozík, viděla jsem jeho bezmoc... Musela jsem se také rychle rozhodnout, co dál, a nebyla jsem na toto rozhodnutí vůbec připravená. Ošetřující praktický lékař mě zrazoval od toho, abych si manžela brala domů... I když mi dcera pomáhala, v tu chvíli je člověk na všechno sám - musí spoléhat hlavně na sebe, zhodnotit své možnosti a síly. Laik bez jakékoliv předchozí zkušenosti s domácí péčí se v takové situaci rozhoduje velmi těžko. První, co mě napadlo, byly obavy, jak to zvládnou... Nebylo to jednoduché...

Jak se tedy stalo, že jste se nakonec rozhodla vzít si manžela domů?

Vrchní sestra charitní ošetrovatelské služby, paní Kaplanová, mě povzbudila a nabídla pomoc. Říkala mi, až budou manžela propouštět z nemocnice, ať si ho vezmu domů, že jsou schopní se o něj postarat. Toto její ujištění jsem měla často na

mysli, když jsem o všem přemýšlela, a to mi také pomohlo v konečném rozhodnutí vzít si manžela domů.

Měla jsem s „charitkami“ pěkné zkušenosti, když k nám chodily s manželem cvičit. Rozhodla jsem se tedy, že to zkusím, a kdybych to nezvládla, budu hledat jiné řešení.

Jak jste se vyrovnala s pochybnostmi, které každé takové rozhodnutí provázejí?

Tyto obavy pramení většinou z nevědomosti. O službě Charity se moc neříká a neví. Ideální by bylo, kdyby lékař v nemocnici nabídl možné varianty včetně toho, ať si člověk zajde na Charitu, tam zjistí, o jakého pacienta se mohou postarat, a pak ať se člověk rozhodne... Já jsem také dopředu nevěděla, co všechno jsou sestřičky z Charity schopné dělat. Manžel měl třeba zavedenou cévku. Při jeho propuštění z nemocnice mi bylo řečeno, že bude muset jednou měsíčně do nemocnice, kde mu cévku vymění. Byla jsem velmi mile překvapena odborností sestřiček z Charity – i cévkování zvládaly samy a ušetřily manžela strastiplných cest, které by jen zhoršovaly jeho zdravotní stav. Přistupovaly k manželovi velmi citlivě. Např. mytí prováděly většinou na posteli, ale když chtěl manžel osprchovat, přijely dvě a na toaletním křesle ho zavezly do koupelny, kde ho rychle osprchovaly, aby nemusel dlouho sedět. Dále jsme si půjčili od Charity polohovací postel a invalidní vozík, to je také velká výhoda.

Jaký byl další vývoj manželova onemocnění?

7. prosince pustili manžela z nemocnice domů. Pořád se držel a připadalo mi, že se ten zhoubný vývoj zastavil. Byl sice ochrnutý na dolní polovinu těla, ale horní polovinou těla nám pomáhal, jak se dalo. Každé 2 hodiny jsem ho musela otáčet, protože měl jednu nezhojenou proleženinu. Byl to velký bojovník. Ani jednou jsem neslyšela, že by se litoval. A vždycky se moc těšil, až přijdou sestřičky z Charity. Bylo to pro něj i pro mě vítané rozptýlení a samozřejmě jejich péče byla vynikající. Stejně tak mám moc pěkné zkušenosti s MUDr. Stieberovou z Centra bolesti, která manželovi do posledka pomáhala a jevila opravdový zájem.

Sestřičky k nám chodily třikrát denně. Mohla jsem jim zavolat v kteroukoliv dobu a radily mi se vším, co jsem potřebovala. Konzultovaly zdravotní stav s lékařem, přivezly léky, staraly se. Byly pro mě oporou a jistotou. Ke konci se manželovi špatně dýchalo a sám mi řekl, ať zavolám sestřičky. V pátek přivezly kyslík, ještě v sobotu s námi manžel komunikoval, a v neděli 15. dubna zemřel...

Máte za sebou zkušenost s odchodem blízkého člověka. Můžete k tomu něco říci?

Kdo to nezažil, těžko si to umí představit... Manžel byl rád, že mohl být doma a já zase, že jsem mu mohla doma dosloužit. Celá rodina se s ním mohla rozloučit, a to nás stmelilo. Jsem vděčná všem sestřičkám, které k nám chodily. Služba domácí hospicové péče má velký smysl...

Kontakt na vrchní sestru charitní ošetrovatelské služby:

Petra Kaplanová, tel. 731 402 322

VÝZVA PRO DÁRCE KRVE

Vážení přátelé, dárci krve, obrátila se na nás s žádostí o pomoc významná fakultní nemocnice, která zajišťuje i přes letní měsíce velké množství operací a léčbu úrazů se zvýšenou spotřebou podání krevních transfúzí.

Vzhledem ke zvýšené potřebě krve bychom chtěli požádat o pomoc všechny ochotné dárce, kteří k nám chodí darovat krev pravidelně, nebo kteří chodili, a z nějakého důvodu delší dobu nebyli, i ty, kteří by chtěli s pravidelným dárcovstvím krve teprve začít.

Samozřejmou nutností je dobrý zdravotní stav, věk 18 – 65 let, váha více než 50 kg. Podrobnosti o podmínkách dárcovství najdete na našich internetových stránkách www.ou-nem.cz.

Pokud se rozhodnete nám pomoci vyrovnat se s nastalou situací a rozhodnete se přijít darovat krev, a tím možná někomu zachránit život, je nutno znát svou krevní skupinu a objednat se na telefonním čísle 465 710 423. Toto neplatí pro prvo-

dárce. Ti mohou přijít bez objednání ve dnech úterý nebo pátek mezi 7. a 10. hodinou na transfúzní stanicí Orlickoústecké nemocnice, a.s., vchod přímo proti parkovišti.

Všem ochotným dárcům již předem děkujeme.

MUDr. Jiří Řezníček, primář HTO a ředitel Orlickoústecké nemocnice, a.s.

PROJEKT POŘÍZENÍ NOVÉ LAPAROSKOPICKÉ VĚŽE V ÚSTECKOORLICKÉ NEMOCNICI

Na projektu se významným způsobem podílí také města a obce našeho regionu.

Podporujte svoji budoucnost. Spokojený život obyvatel našeho regionu je naším cílem. Zdraví je největším bohatstvím každého člověka, proto jsme se rozhodli společně obnovit laparoskopickou věž na operačních sálech.

MUDr. Jiří Řezníček, ředitel orlicko-ústecké nemocnice, a.s.: „Laparoskopická věž, kterou potřebujeme obnovit, byla pořízena v roce 1995. V současné době je technicky i funkčně zastaralá. Nová laparoskopická věž stojí 1.300.000 – 2.000.000 Kč. Její cena je odvislá od vybavení. Zvolíme takovou, na kterou se nám podaří zajistit finanční prostředky. Poměr cena a kvalita bude podstatný, to mohu slíbit. Obnova laparoskopické věže je pro nás zásadní krok v udržení a rozvoji moderních operačních postupů, chceme poskytovat kvalitní a dostupnou medicínu, kterou bude doprovázet úsměv a vlídné slovo pro naše klienty.“

Petr Hájek, starosta města Ústí nad Orlicí: „Orlickoústecká nemocnice, a.s., je nemocnicí celého regionu, a proto je správné, aby se do projektu pořízení nové laparoskopické věže pro operační sály zapojil celý region. Je správné a prospěšné, aby se do projektu zapojily veřejné i soukromé zdroje. Město Ústí nad Orlicí chce být příkladem pro ostatní města a obce regionu a je přesvědčeno, že i díky tomuto přístupu bude projekt úspěšně realizován.“

Ing. Kvido Štěpánek, ředitel Isolit-Bravo, spol.s.r.o., generální sponzor projektu: „Není pochyb, že s Orlickoústeckou nemocnicí, a.s., je tu lépe. Proto, když je finanční situace vážná, musíme se všichni zleva i zprava sebrat a vzchopit, přestat nadávat na politiku a účinně pomoci.“

MUDr. Josef Žižka, primář chirurgického oddělení: „Laparoskopická technika operování představuje v posledním dvacetiletí významnou a zásadní změnu přechodu klasických invazivních operačních metod k metodám miniinvazivním. Zásadní myšlenkou, která vede k rozvoji tohoto způsobu operování, pak je zmenšení operačního traumatu pro pacienta.“

MUDr. Dionýz Zakál, primář Gynekologickoporodnického oddělení: „Gynekologická operační léčba čím dál více směřuje k minimálně invazivnímu postupu. Laparoskopie výrazně zkracuje dobu pobytu v nemocnici, umožňuje větší pooperační pohodu pacientky a rychlejší rekonvalescenci.“

DOMOV POD HRADEM ŽAMPACH OTEVŘEL NOVOU POBYTOVOU ODLEHČOVACÍ SLUŽBU

Odlehčovací služba v Domově pod hradem Žampach je zřízena za účelem dočasného zastoupení osoby, která jinak doma pečuje o dítě nebo dospělého se zdravotním postižením, a dočasné umístění jí umožní vytvořit si čas pro vlastní odpočinek a obnovu sil. Tuto službu je možné poskytnout i na kratší časový úsek a opakovaně. V úhru to mohou být až tři měsíce v průběhu každého kalendářního roku. Odlehčovací služba v žampašském domově je určena dětem nebo kombinovaným zdravotním postižením starším jednoho roku. Účelem této služby není trvalé nahrazení stávající péče, ale dočasná pomoc rodině s předpokladem návratu osoby, o kterou se stará, zpět do rodiny.

Informace pro zájemce: Jan Šarka, DiS., sociální pracovník, tel. 465 635 151, email: socialni2@uspza.cz. Více na www.uspza.cz.

NABÍDKA POBYTOVÉ ODLEHČOVACÍ SLUŽBY

Nabízíme touto cestou občanům Letohradu a celého Pardubického kraje pomoc pobytové odlehčovací služby, kterou Charita Svitavy poskytuje již od roku 2003 v zařízení Světlanka na Jungmanově ul. ve Svitavách. Jedná se o oblíbené zařízení rodinného typu, které je umístěno v areálu bývalé mateřské školy, obklopeno velkou zahradou. Uživatelé mají k dispozici malou knihovnu, počítačový koutek, tělocvičnu s rotopedy, posilovacími stroji a gymbally a také nově zrekonstruovanou koupelnu s možností využití hydromasáže a perličkovou lázeň. Občané, kteří tohoto krátkodobého domova pro seniory využili v minulosti, se rádi vrací.

Rádi pomůžeme rodinám, které chtějí svému seniorovi zajistit kvalitní péči, ale nemají na to čas či energii. Pomůžeme v době jejich dovolené, pracovního zaneprázdnění, hospitalizace apod., v době, kdy se nemohou o svého příbuzného postarat vlastními silami. Okruh osob (cílovou skupinou) tvoří senioři nad 65 let, v případě volné kapacity přijmeme osoby s chronickým onemocněním nebo osoby se zdravotním postižením nad 50 let.

Jedná se o registrovanou pobytovou sociální službu, která je poskytována obyvatelům Pardubického kraje po dobu jednoho měsíce (nebo kratší). V případě volné kapacity je možno pobyt prodloužit. Služba je hrazena uživateli v souladu se zákonem č. 108/2006 Sb., o sociálních službách. Měla by přednostně sloužit osobám pobírajícím příspěvek na péči. Služba je 24hodinová a provoz je uzavřen pouze na dobu vánočních svátků (24. – 26. 12.).

Podrobnosti naleznete na našich internetových stránkách: www.svitavy.caritas.cz.

*Blanka Homolová,
ředitelka Charity Svitavy*

UPOZORNĚNÍ PRO DRŽITELE PRŮKAZU ZTP A ZTP/P

Pokud Vám bylo v minulosti k vašemu průkazu mimořádných výhod dle ustanovení § 67 zákona č. 361/2000

Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), **i zvláštní označení do vozidla pro parkování 01 AA šestimístné číslo** (uvedeno na zadní straně průkazu), musíte **nejpozději do 31. 12. 2012** u městského úřadu v Žamberku, odbor sociálních věcí a zdravotnictví vyměnit toto stávající označení pro parkování novým **parkovacím průkazem označujícím vozidlo přepravující osobu těžce zdravotně postiženou** (nové označení 07).

Pokud máte zájem o tuto výměnu, vezměte s sebou fotografii o rozměru 35x45 mm odpovídající současné podobě, stávající průkaz mimořádných výhod (**ZTP nebo ZTP/P**) a stávající zvláštní označení do vozidla pro parkování (**01 AA šestimístné číslo**). K této výměně se musíte dostavit osobně.

- speciální označení smí být používáno jen na vozidle, které zajišťuje přepravu těžce zdravotně postižené osoby (pokud vozidlo nezajišťuje přepravu těžce zdravotně postižené osoby, nemůže být označeno tímto parkovacím průkazem)

- parkovací průkaz musí být umístěn na dobře viditelném místě

- je-li to naléhavě nutné, nemusí řidič motorového vozidla označeného průkazem dodržovat zákaz stání, přitom ale nesmí být ohrožena bezpečnost a plynulost provozu na pozemních komunikacích

- na vyhrazeném parkovišti (znak „vozičkáře“) je vozidlům bez tohoto označení zakázáno zastavení a stání

- pokud je průkaz použit v mezinárodním provozu, musí držitel průkazu respektovat pravidla hostitelské země

- parkovací průkaz je nepřenosný a jeho zneužití je právně postižitelné

Nový parkovací průkaz si můžete vyzvednout v úřední dny na odboru sociálních věcí a zdravotnictví Městského úřadu v Žamberku, budova Pošty, II. patro, kancelář č. 27 – Bc. Trulíková.

*Mgr. Dagmar Ducháčková
vedoucí odboru SOČZ,
Městský úřad Žamberk*

ANKETA

a) Měli byste zájem o svoz bioodpadu v naší obci?

b) Vyhovuje Vám systém sběru odpadu v naší obci?

1. **a)** Ano, záleží na četnosti svozu a ceně.
b) Ano vyhovuje, každý se musí snažit alespoň tímto způsobem pomoci.

(žena 40-50 let)

2. **a)** Já žádný nevytvářím.

b) Nevyhovuje.

(muž 50-60 let)

3. **a)** Ano, aby chalupáři neodváželi odpad k řece, ale nejen oni. Lidé by to uvítali.

b) V létě bychom potřebovali svoz popelnic každý týden.

(žena 30-40 let)

4. **a)** Žádný nemám, vše dávám do kompostu. Jedině svoz trávy.

b) Jezdí dobře – pravidelně.

(muž 30-40 let)

5. **a)** Nevím.

b) Třídíme a nemám s tím žádný problém.

(žena 30-40 let)

6. **a)** Ani ne, mám hnojiště.

b) Určitě, zatím ano.

(žena 50-60 let)

7. **a)** Jelikož mám zahrádku, vše zlikviduji.

b) Je to v pořádku, nikde není žádný nepořádek a vše je včas odvezeno.

(žena 30-40 let)

8. **a)** Asi ne, mám domácí zvířata.

b) Vyhovuje, jsem s ním spokojena.

(žena 40-50 let)

9. **a)** Ne, mám kompost.

b) Ano vyhovuje. Nemám připomínky.

(žena 50-60 let)

10. **a)** My máme kompost, asi ne.

b) Vyhovuje. Myslím si, že by stačil svoz popelnic 1 x za 14 dní celý rok, abychom ušetřili.

(žena 30-40 let)

11. **a)** Většinu kompostujeme. Ne.

b) Stačil by svoz popelnic v zimě 1 x za 14 dní. Svoz dům od domu je perfektní.

(muž 30-40 let)

JEDNÁNÍ ZO

USNESENÍ ZO Č. 4/2012 zastupitelstvo schvaluje

- potvrzení Mgr. Z. Dvořákové s účinností od 1. 8. 2012 v pracovním poměru ředitelky Základní a Mateřské školy Verměřovice, okres Ústí nad Orlicí na dobu určitou 6-ti let
- případné dofinancování platů zaměstnanců Základní a Mateřské školy Verměřovice, okres Ústí nad Orlicí od 1. 1. 2012 do 31. 8. 2012
- výsledek přezkoumání hospodaření Obce Verměřovice za rok 2011 bez výhrad
- plánovanou přístavbou truhlářské dílny truhlářství Format podanou V. F., V.216
- konání tanečních zábav v Kulturním domě ve Verměřovicích v termínech 15. 9. 2012 a 20. 10. 2012 pořádaných Z. B., D. Č.
- zavedení permanentek (10 návštěv + 1 zdarma) na multifunkčním hřišti ve Verměřovicích
- rozpočtovou změnu č. 1/2012
- správní řízení s Junák – svaz skautů a skautek ČR, Letohrad, Kunčice 103. ve věci povolení k záměrnému šíření geograficky nepůvodních druhů rostlin pro energetické využití na pozemcích parc.č. 518/1, 518/2 a 517 v k.ú. Verměřovice
- finanční příspěvek ve výši 500,- Kč Sdružení obrany spotřebitelů, Albrechtice nad Orlicí na provoz poradny
- pořízení nového územního plánu Obce Verměřovice (Důvod - změna z. č. 183/2006 o územním plánování a stavebním řádu - § 188 z. č. 191/2008 Sb.- územní plán obce schválený před 1. 1. 2007 lze do 21. 12. 2015 upravit, v rozsahu provedené úpravy projednat a vydat, jinak pozbývají platnosti
- vyhlášení výběrového řízení na zhotovitele nového územního plánu Obce Verměřovice
- využití opčního práva pro firmu Jafis, s.r.o., Litomyšl na dokončení stavebního řízení na IV. etapu inženýrských sítí Na Skalách

USNESENÍ ZO Č. 5/2012: zastupitelstvo schvaluje

- výstavbu nového RD Na Skalách L. K. a D.V., M. 206
- pronájem sálu spolku POPRASKD na divadelní představení „Čistička“ dne 8. 8. 2012 od 20.00 hodin
- zavedení názvu ulice „Krmivářská“ k firmě VVS Verměřovice, s.r.o. Verměřovice 225
- řešení stížnosti na podnikatelskou činnost R. M. na provozovně ve Verměřovicích
- návrh zprávy o auditu – Typový projekt – CzechPOINT – Kontaktní místo
- záměr prodeje části pozemku p.č. 780/2 o výměře 1.683m²
- smlouvu na poskytnutí účelové neinvestiční dotace z rozpočtových prostředků Pardubického kraje pro rok 2012 na opravu (výměnu) oken a dveří v KD ve výši 100.000,- Kč
- hospodářský výsledek ZŠ Verměřovice za rok 2011 ve výši 9.735,83 Kč
- převod HV ZŠ Verměřovice za rok 2011 do fondu rezerv
- hospodářský výsledek firmy Kulturní dům, s.r.o. za rok 2011 ve výši -7.881,95Kč
- závěrečný účet obce Verměřovice za rok 2011 bez výhrad

USNESENÍ ZO Č. 6/2012: zastupitelstvo schvaluje

- žádost MěÚ Žamberk odbor územního plánování a stavebního řádu – úřad územního plánování na pořízení územního plánu Obce Verměřovice
- určení zastupitele obce Vlastimilu Vackovou pro spolupráci při pořizování územního plánu Obce Verměřovice
- prodej pozemku parc.č. v k.ú. Verměřovice 780/42 o výměře 1683m² manželům M. a M. S., V.224 za 10,- Kč/m²
- zrušení záměru na prodej pozemku parc.č. ZE 780/2 v k.ú. Verměřovice o výměře 3.209m²
- Obecně závaznou vyhlášku obce Verměřovice č. 1/2012
- povolení výjimky zřizovatele z počtu dětí v Základní škole

a Mateřské škole Verměřovice, okres Ústí nad Orlicí, výjimka se uděluje na zvýšený počet 28 dětí v mateřské škole pro školní rok 2012/2013

- novou nájemní smlouvu s manžely Z., V.240 od 1. 8. 2012 do 31. 1. 2013
- rozpočtové opatření č. 31
- rozpočtovou změnu č. 2/2012
- divadelní představení Vlastimila Pešky „Staré pověsti české“ pořádané Spolkem divadelních ochotníků Dolní Čermná v KD ve Verměřovicích dne 16. 11. 2012
- smlouvu s firmou Správa a údržba silnic Pardubického kraje, cestmistrovství Lanškroun na zhotovení „Optické psychologické brzdy“ před Základní školou na silnici III/3141
- osvobození od nájemného za využívání multifunkčního hřiště pro žáky tenisového kroužku

zastupitelstvo zamítá

- zvýšení počtu dětí pro provoz mateřské školy v době prázdnin z 3 dětí na 5
- nabídku firmy Arbor servis, s.r.o. na vydání tištěné knihy Velká encyklopedie měst a obcí ČR
- žádost pana M. K., N.D.494, K. o odkoupení části pozemku p.č. 717/33

USNESENÍ ZO Č. 7/2012: zastupitelstvo schvaluje

- firmu KASO Žamberk s.r.o. na výměnu oken a dveří v KD

VÝUKA TENISU NA MÍSTNÍM MULTIFUNKČNÍM HŘIŠTI VE VERMĚŘOVICÍCH

**Zájemci hlase se na
obecním úřadě
tel.: 465 641 897 nebo
u pana Erika Mačáta,
Verměřovice 101.**

SPOLEČENSKÁ KRONIKA**Narození:**

- 16.04. Matyáš Mikula, V.189
27.04. Pavel Doleček, V. 19
24.05. David Sklenář, V. 200
20.06. Tereza Sklenářová, V. 16
28.06. Anežka Formánková,
V. 216

Blahopřejeme k jubileu:

- 50** 27.04. Dušková Marie, V.195
60 02.04. Dombaj František, V.12
12.04. Marek Jan, V.5
19.05. Mačátová Maria, V.156
29.05. Feltlová Ludmila, V.164
80 19.04. Výprachtická Olga, V.149
82 27.05. Moravcová Žofie, V.43
17.06. Šmirous Vladislav, V.38
83 20.04. Vanžurová Bohumila,
V.41
84 03.04. Šmirousová Zdeňka,
V.38
85 25.05. Horáková Růžena, V.98
87 01.04. Poláčková Vlasta, V.36
90 09.05. Hoffmannová Marie,
V.146

Sňatek uzavřeli:

- 02.06. Marie Moravcová
a Bohumil Peškar

Rozloučili jsme se:

- 19.05. Petr Václav, V.151
29.05. Fait Richard, V.129
06.06. Pražák Jaroslav, V.197
11.06. Šípková Ludmila, V.70
12.06. Pospíšilová Ludmila, V.82
05.07. Beran Vladimír, V.128



Matyáš Mikula



Pavel Doleček



David Sklenář



Tereza Sklenářová



Anežka Formánková

**Vzpomínáme . . .**

*Jednou vás opustím, modré hladiny vod,
vás kopce, k Orlickým horám tak nízouč-
ký schod,
pole a lesy, proti nimž chladnou plápolý
svíc.*

*Jednou vás opustím navždy – zbude jen
vzpomínka a nic víc.*

V úterý 11. července 2012 jsme se v obřadní síni v Ústí nad Orlicí rozloučili s našim spoluobčanem, panem Vladimírem Beranem. Zemřel 5. července 2012 po dlouhé a těžké nemoci ve věku nedožitých 79 let.

Pan Vladimír Beran se narodil v západních Čechách ve vesničce poblíž Rokycan. Dětství prožil se svými třemi sourozenci. Po základní škole se vyučil instalatérem, dále pak přešel do vojenského učiliště a stal se po jeho absolvování vojákem z povolání. Občanem Verměřovic se stal v roce 1980, s manželkou Jindřiškou žili v domku na Poříčí. Později se stal zaměstnancem OEZ v Letohradě.

Svých organizačních schopností získaných v armádě využil v naší obci v činnosti pro fotbalový oddíl a organizaci zahrádkářů. Řadu let byl aktivním funkcionářem fotbalového oddílu, kde jsme se s ním setkávali na utkáních Sokola Verměřovice. Patřil mezi platné členy zahrádkářů. Od roku 1988 vedl provoz moštárny až do počátků jeho nemoci v roce 2009. Z jeho zálib je třeba uvést pletení proutěných výrobků. Byl velmi dobrým hráčem mariáše, zúčastňoval se turnajů po širokém okolí. Organizoval každým rokem úspěšné turnaje ve Verměřovicích. Byl velkým čtenářem, patřil mezi stálé návštěvníky místní knihovny. Miloval dobrou hudbu, rád si zazpíval.

Vladimír Beran prožil ve svém životě chvíle radostné i bolestné. S nemocí, která pana Vladimíra Berana potkala se těžko bojuje a vítězí. Přes veškerou péči 5. července 2012 umírá.

Na závěr této vzpomínky na pana Vladimíra Berana chceme poděkovat za všechno krásné a dobré, co ve svém životě vykonal.

Václav Čada

ZTRÁTY A NÁLEZY DOKLADŮ

Ztráta dokladů je častá nepřijemnost, která nás může potkat. V některých případech lidé přijdou o doklady vinou zlodějů, jindy je někde ztratí, nebo zapomenou.

Pokud o své doklady přijdete přičiněním zloděje, je třeba krádež co nejdříve nahlásit na příslušné oddělení policie České republiky, která zavede doklad do evidence. Od té doby je vedený jako odcizený. Zároveň vám policista vydá potvrzení, s nímž je třeba zajít na úřad, kde požádáte o nový. Nahlášení krádeže dokladů nebo ztráty rozhodně neodkládejte, uvědomte si, že občanské i řidičské doklady či jiné podobné průkazy obsahují vaše osobní údaje a v krajním případě může dojít k jejich zneužití. Osoba, která se vašeho dokladu zmocní, ho může

použít například při sjednávání půjček nebo zneužít při páchání jiné trestné činnosti. Pokud tedy váš doklad nebude hlášený jako ztracený, případně odcizený, můžete se dostat do značných nepřijemností. Domů vám například mohou přijít účty za služby, které jste si nikdy neobjednali, ale byly uzavřené na váš doklad.

Pokud doklad ztratíte, nahláste to také úřadu, který vám dokument vydal.

Podobně se zachovejte také, pokud jste nálezcem dokumentů. V takovém případě můžete doklady odevzdat na jakémkoliv obvodním oddělení policie České republiky. Když se policistům ztracené doklady dostanou do rukou, majitele o tom informují. Musíme však upozornit, že vzhledem k možnosti zneužití dokladů se občanům nevracejí, ale po jejich zaevidování jsou předány úřadům, které je vydaly.

Další možností v případě nálezu

osobních dokladů je také ta, že tyto dokumenty odevzdáte nebo zašlete přímo na adresu jejich majitelům na uvedenou adresu. Je to opět kvůli možnosti zneužití. Odevzdáním na úřad uchráníme před nepřijemnostmi nejen majitele dokumentu, ale i sebe. Pokud by se v budoucnu ukázalo, že byly doklady zneužity, mohla by se snaha pomoci obrátit proti vám.

Jestliže nahlásíte ztrátu dokladu a pak jej najdete, nezapomeňte tuto skutečnost rovněž nahlásit na policii nebo úřad. Doklad je v databázi vedený jako odcizený nebo ztracený, je neplatný a vy se jím nesmíte prokazovat.

Nepřijemnost, jako je ztráta osobních dokladů, se samozřejmě může stát každému, ale není to neřešitelná situace a včasným jednáním skutečně můžete zabránit ještě větším nepřijemnostem.

zdroj: www.policie.cz

Rozpis LSPP - stomatologie

Termín LSPP	MUDr.	Příjmení	Jméno	Adresa ZZ	Telefon
21. - 22. 7. 2012	MUDr.	Vídeňská	Radka	Žamberk, Školská 834	465 613 103
28. - 29. 7. 2012	MUDr.	Appl	Martin	Dolní Čermná 222	603 471 194
4. - 5. 8. 2012	MUDr.	Bílý	Aleš	Lanškroun, Opletalova 567	465 324 829
11. - 12. 8. 2012	MUDr.	Beranová	Renata	Jablonné n/d Orlicí, U koupaliště 149	465 642 267
18. - 19. 8. 2012	MUDr.	Filipová	Jitka	Lanškroun, Strážní 151	465 325 212
25. - 26. 8. 2012	MUDr.	Hrdinová	Michaela	Lanškroun, Opletalova 17	456 324 829
1. - 2. 9. 2012	MUDr.	Jáňová	Radmila	Mladkov 133	465 635 441
8. - 9. 9. 2012	MUDr.	Jaslovská	Marie	Žamberk, nám. Gen. Knopa 837	465 676 818
15. - 16. 9. 2012	MUDr.	Ježáková	Daniela	Letohrad, U Dvora 815	465 620 528
22. - 23. 9. 2012	MUDr.	Jedličková	Zuzana	Bystřec 182	465 642 990
28. 9. 2012	MUDr.	Johnová	Marie	Letohrad, Šedivská 498	465 622 216
29. - 30. 9. 2012	MUDr.	Karásková	Vlasta	Letohrad, U Dvora 815	465 620 358
6. - 7. 10. 2012	MUDr.	Kobzová	Zdeňka	Lanškroun, 5. Května 2	465 322 897
13. - 14. 10. 2012	MUDr.	Krčálová	Helena	Žamberk, nám. Gen. Knopa 837	465 676 824
20. - 21. 10. 2012	MUDr.	Mareš	Miroslav	Žamberk, Školská 834	465 613 103

Sdělujeme občanům, že zpravodaj je doručován zdarma do domu.

PROSÍME VÁS TÍMTO O DOBROVOLNÉ FINANČNÍ PŘÍSPĚVKY na jeho vydávání, které od Vás přijmeme na obecním úřadu. Zároveň Vás žádáme o náměty, příspěvky a reklamy.

Vlastimila Vacková, starostka obce

Redakce neodpovídá za názory, mluvnické a stylistické chyby příspěvovatelů.

Verměřovický zpravodaj – léto 2012, vydává Obec Verměřovice, Verměřovice 14, 561 52

e-mail: ouvermer@orlicko.cz, tel: 465641897, registrováno u MK ČR pod č. MK ČR E 10310, čerpáno z internetu
redakční rada: L. Horská, V. Čada, J. Hlavsová, I. Kloučková, J. Sklenářová, P. Smetanová, E. Žerníčková